

46 spółdzielni produkcyjnych powstało w styczniu w województwie krakowskim

(f) Ruch spółdzielczości produkcyjnej w dalszym ciągu rozszerza się na nowe gromady. W grudniu ub. roku powstało w naszym kraju 270 nowych gospodarstw zespołowych, a w okresie od 1 do 20 stycznia br ok 170 spółdzielni.

W dalszym ciągu najwyżej rozwija się ruch spółdzielczości produkcyjnej w woj. wrocławskim, gdzie w styczniu powstało tysiączne gospodarstwa zespołowe.

Wycieczki, organizowane do wzorowych spółdzielni w zachodnich województwach kraju, przyczyniły się do znacznego zwiększenia pracy politycznej we wsiach woj. łódzkiego. W licznych gromadach uczestnicy wycieczek zorganizowali komitety założycielskie, prowadzące stałą działalność uświadamiającą wśród mało i średniorolnych sąsiadów.

Kilkanaście komitetów założycielskich zorganizowano ostatecznie w pow. piotrkowskim (PAP)

Przodujący spółdzielcy województwa bydgoskiego delegatami na zjazdy powiatowe

BYDGOSZCZ (Kor. wł.) W spółdzielniach produkcyjnych województwa bydgoskiego spółdzielcy dokonują wyborów delegatów na powiatowe zjazdy spółdzielczości produkcyjnej.

Najlepsi i najbardziej zasłużeni członkowie spółdzielni produkcyjnych, przodujący członkowie i wyróżniająca się w pracach zespołowych młodzież, ot delegaci spółdzielców.

W spółdzielni produkcyjnej Warszawa (powiat Toruń) delegatami wybrani zostali: przewodniczący spółdzielni produkcyjnej Lucjan Kukowski, który uczestniczył w wycieczce do Związku Radzieckiego i w oparciu o doświadczenia kołchozów radzieckich podniósł na wyższy poziom gospodarkę zespołową, oraz sekretarz pod-

stawowej organizacji partyjnej Stanisław Tartas. W spółdzielni produkcyjnej Skape w powiecie Toruń wśród delegatów znajduje się wzorowa chłewmistrzyni Agnieszka Bruszkowska, która w ciągu ubiegłego roku wyhodowała i zwiększyła o 50 tuczników stan zespołowej trzody chlewnej. Przewodnicząca spółdzielni produkcyjnej Helena Czubajko reprezentować będzie na zjeździe spółdzielców z rolniczego zespołu spółdzielczego Szubin - Wieś w powiecie szubińskim. Ze spółdzielni produkcyjnej Łęgnowo powiat Bydgoszcz przybędzie na zjazd powiatowy o grodnik Kazimierz Świger, który przysporzył spółdzielcom w roku ub. 27 tysięcy złotych dochodu. (g. p.)

Wbrew Rene Mayerowi Zgromadzenie Narodowe przeprowadzi debatę nad sprawą kolaboranta Boutemy

(f) PARYŻ (PAP). W związku z aferą kolaboranta Boutemy, który został mianowany ministrem zdrowia w obecnym gabinecie, premier Rene Mayer ponosił znamienią porażkę w Zgromadzeniu Narodowym. Mimo sprzeciwu premiera, Zgromadzenie postanowiło 340 głosami przeciwko 209 odbyć dyskusję nad interpellacjami w sprawie obecności w gabinecie ministra Boutemy.

W sprawie tej zostały złożone dwie interpellacje: deputowanego komunistycznego Fronteau i postępowego republikanina d'Astier de la Vigerie. Interpellacje domagały się przeprowadzenia dyskusji nad sprawą obecności w rządzie ministra zdrowia Boutemy, co stanowi zniewagę dla Francuzów i obrazę honoru narodowego. Afera Boutemy budzi coraz większe oburzenie całego społeczeństwa francuskiego. Za fałszywostki rządów Petaina

5 rocznica podpisania układu między ZSRR a Rumunią

(f) MOSKWA (PAP). Dnia 4 lutego br. minieła 5 rocznica podpisania układu o przyjaźni, współpracy i pomocy wzajemnej między ZSRR a Rumunią. Układ ten, podpisany przez Prezesa Rady Ministrów ZSRR Józefa Stalina a Prezesa Rady Ministrów Rumunii Gheorghiu Dej'em oraz między przewodniczącym Prezydium Rady Najwyższej ZSRR M. Swiernikiem a przewodniczącym Wielkiego Zgromadzenia Narodowego Rumuńskiej Republiki Ludowej Petru Grozą i ministrami spraw zagranicznych obu krajów.

Dziennik „Prawda” w artykule redakcyjnym pisze, że układ radziecko-rumuński zacieśnił serdeczne stosunki przyjaźni między obu krajami, jakie powstały po rozgromieniu faszyzmu i ustanowieniu ustroju demokratycznego w Rumunii. Związek Radziecki okazał przyjaźnię i pomoc narodowi rumuńskiemu, który przejął władzę w swe ręce.

BUKARESZT. — Dziennik „Scanteia” pisze, że radziecko-rumuński układ o przyjaźni, współpracy i pomocy wzajemnej jest dobitnym wyrazem stałobliwskich stosunków nowego typu, nawiązanych po zakończeniu drugiej wojny światowej między krajami obu pokolej, demokracji i socjalizmu.

„Nie będziemy szczeni sił w walce o wykonanie zadań czwartego roku planu 6-letniego”

— piszą ludzie pracy do towarzysza Bolesława Bieruta

(f) Do Prezesa Rady Ministrów towarzysza Bolesława Bieruta nieustannie napływają liczne listy od ludzi pracy miast i wsi, którzy donoszą Mu o swych osiągnięciach w pracy dla dobra Ludowej Ojczyzny. Robotnicy i chłopcy, ludzie pracy różnych zawodów, młodzież i kobiety zapewniają Wielkiego Budowniczego Polski Ludowej, że zespoleni we Froncie Narodowym nie będą szczeni sił w walce o szczęście i siłę Ojczyzny, czujni na zakusy wrogów, wytrwają i ofiar- ną pracę realizować będą zadania czwartego roku planu 6-letniego.

Z gorącą miłością zwracają się w swym liście do Bolesława Bieruta uczestniczki Krajowej Narady Kobiet Wiejskich przodujących w hodowli. Wyrażają wdzięczność dla władzy ludowej za wielkie przemiany, jakie zaszły w życiu pracujących kobiet naszego kraju, uczestniczki Narady piszą: „Dziś jesteśmy równoprawnymi gospodarzami kraju, bierzemy czynny udział w budowie silnej, zamożnej i kulturalnej Polski. Dzięki stałej pomocy Państwa Ludowego dla mało i średniorolnych chłopów wyrażającej się w dostarczaniu coraz większej ilości nowoczesnych maszyn rolniczych i narzędzi sztucznych, korzystnym systemie kontraktacji produktów rolnych, w elektryfikacji i organizowaniu na wsi placówek kulturalnych i społecznych — stale podnosi się poziom nasze-

ZMP-owców ze spółdzielni produkcyjnych i komitetów założycielskich z woj. łódzkiego.

„Kierując się wskazaniem naszej Partii — czytamy m. in. w liście — my, młodzi spółdzielcy, przewodniczący kół ZMP w spółdzielniach produkcyjnych i komitetach założycielskich, będziemy wzmocniać siły gospodarcze naszej ojczyzny, demaskować wrogą kulaką propagandę, wykazywać pracującym chłopom korzyści gospodarki zespołowej. Zrobimy wszystko, aby nasze spółdzielnie jak najwcześniej i jak najsprawniej przeprowadziły wiosenną akcję siewną, a nasze komitety założycielskie jak najszybciej przestąpiły się w spółdzielnie produkcyjne.

Twoja mądrość i twórcza praca, Towarzyszu Prezese Rady Ministrów wskazuje nam drogę pełnej realizacji zadań, jakie stoją przed wszystkimi ludźmi pracy zjednoczonymi w wielkim „Frontie Narodowym”.

O licznych zobowiązaniach produkcyjnych podjętych z okazji wyborów nowych władz związków zawodowych donoszą Bolesławowi Bierutowi robotnicy Zakładów Produkcji Pomocniczej Montażu Urządzeń Elektrycznych zebrani na konferencji sprawozdawczo-wyborczej do rady zakładowej.

W ramach współpracy gospodarczej krajów demokracji ludowej zakłady przemysłowe Węgier wykonują zamówienia dla bratnich krajów. Na zdjęciu technik z zakładów wytwarzających lamp prostowniczych Ferenc Ulszak umieszcza w lampie protowniczej elektrolity, których dużą partię wykonują zakłady dla Rumunii. Foto CAF

Pierwsze dni decydują o pełnym wykonaniu zadań wydobywczych

KATOWICE (Kor. wł.) — Dobre wystartowali do realizacji planu lutowego górnicy kopalni „Zabrze - Zachód”. W pierwszym dniu zadania wydobywcze zrealizowali oni w 105,8 proc. a w drugim dniu osiągnęli już 107,8 procent planu dziennego. W kopalni tej dzięki aktywnej działalności agitatorów partyjnych i grup związkowych, które systematycznie kontrolują zobowiązania, wszystkie oddziały przekraczają planowe zadania. Najlepszymi wynikami syczą się górnicy oddziału II, którego kierownikiem jest Paweł Wilk. Wykonują oni swój plan oddziałowy w 137 procent.

Rudzie Zakłady Przemysłu Węglowego wykonały swe dzienne zadania w pierwszych dniach lutego w 100,8 procent. Przetwarzają to górnicy kopalni „Paweł”, „Wierek”, „Walenty-Wawel”. Najlepszymi sukcesami w Rybnickich Zakładach Przemysłu Węglowego syczą się kopalnia „Ignacy”, która dzienne zadania wydobywcze realizuje w 106,1 procent. Jednak nie wszystkie jeszcze kopalnie pracują rytmicznie. Do nich należy m. in. kopalnia „Kleofas”. Grupy związkowe w tej kopalni nie wykazują prawie żadnej działalności. „Kleofas” wykonuje swe zadania zaledwie w 84,4 procent. Niedostatecznie mobilizują załogi do rytmicznego wykonania planu organizacje partyjne przy kopalni „Wieżorek” i „Czerwona Gwardia”. Pierwsza osiąga 94,2 procent, druga zaś zaledwie 92,9 procent planu. (d)

Naukowcy Uniwersytetu w Toruniu zacieśniają współpracę z robotnikami

(f) Wiąząc coraz bardziej swoje badania naukowe z potrzebami przemysłu, pracownicy nauki Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu okazują załogom robotniczym Pomorza skuteczną pomoc w opanowywaniu nowej techniki i w stalym udoskonalaniu procesów produkcyjnych.

Duże osiągnięcia mają w tej dziedzinie naukowcy Zakładu Chemii Technicznej. Nawiażali oni z początkiem ubiegłego roku

ściłą współpracę z racjonalizatorami i nowatorami produkcji sodejowej w Zakładzie Mikołaja Kopernika w Toruniu. Pomogli załogom w rozwiązaniu wielu problemów technicznych. Poważne trudności mieli pracownicy laboratorium fabrycznego z dokonywaniem szybkiego procesu produkcyjnego. Naukowcy toruńscy, dysponując wzorowo wyposażonym laboratorium chemicznym, wskazali załogom na najbardziej racjonalne sposoby oznaczenia analiz kontrolnych. Dzięki ich współpracy i wysiłkowi załoga wprowadziła również nową, bardziej ekonomiczną metodę oczyszczania solanki, która pozwala na zmniejszenie o 3,5 tony dobowego zużycia ługu sodowego.

O wielkim zainteresowaniu młodych pracowników naukowych Uniwersytetu Mikołaja Kopernika problematyką przemysłu sodejowego świadczy m. in. fakt opracowania w ciągu ub. roku przez młodzież kołchozów studia na temat różnych zagadnień związanych z produkcją i potrzebami Zakładów Sodejowych. Pracownicy nauki Uniwersytetu Toruńskiego pomogli także w rozwiązaniu szeregu trudnych problemów technicznych załogom Państwowej Zupy Solnej. M. in. naukowcy Zakładu Chemii Fizycznej pracujący pod kierownictwem prof. Basilewskiego przyczynili się wydatnie do usprawnienia procesu krystalizacji soli, co wpłynęło na znaczne podniesienie zdolności produktywnej warzelnii. Naukowcy pomogli również załogom w uruchomieniu przysparów służących do kontroli produkcji. (PAP)

Kobiety wiejskie — uczcijcie Międzynarodowy Dzień kobiet wzmocnieniem wysiłków nad rozwojem hodowli!

Apel uczestniczek krajowej narady przodujących hodowczyń

(f) Uczestniczki Krajowej Narady przodujących hodowczyń, która obradowała ostatnio w Warszawie, uchwały apel do wszystkich pracujących kobiet wiejskich. W apelu czytamy m. in.:

Każda z nas, kobiet wiejskich, na przykładzie własnej rodziny, przekonuje się codziennie o tym, jak ogromne znaczenie dla rozwoju rolnictwa, dla wzrostu zamożności i kultury pracujących chłopów posiada uprzemysłowienie kraju.

Przemysł dostarcza nam coraz więcej narzędzi sztucznych i nowoczesnych maszyn rolniczych, które czynią naszą pracę lżejszą i wydajniejszą, co raz więcej towarów włókienniczych i innych artykułów przemysłowych.

W nowopowstających fabrykach, na wznoszonych budowlach, znajdują pracę setki tysięcy ludzi ze wsi, co zwiększa dochodowość naszych rodzin. Rozwój przemysłu i stale wzrastająca liczba zatrudnionych robotników zapewniają nam łatwy zbytek każdej ilości produktów rolnych.

Sprawa dalszego, nieprzerwanego uprzemysłowienia kraju leży więc w interesie pracujących kobiet. Jednocześnie jest to sprawa pomnażania sił i umocnienia niepodległości naszej Ludowej Ojczyzny, w której władzę sprawują klasa robotnicza, a u jej boku pracująca chłopstwo.

Dzięki rządowi robotniczo-chłopskiemu, dzięki władzy ludowej, zmieniło się gruntownie życie kobiet wiejskich. Minęły bezpłodność ponure czasów obszarowo-kulackiego wyzysku, poniżenia i poniewierki pracującej kobiety; minęły bezpłodność czasów polskiej sanacji — kapitalistycznej, gdzie nie mogłyśmy mieć nawet najmniejszej nadziei na lepszą przyszłość naszych dzieci, skazanych u kolebki na taką samą biedę, wyzysk i poniewierkę, jak ich rodzice.

Dzisiaj w Polsce Ludowej, my, kobiety wiejskie, jesteśmy na równi z mężczyznami pełnoprawnymi współgospodarzami kraju, mamy istotny wpływ na jego losy. I dlatego praca nasza nad dalszym rozkwitem gospodarki narodowej, nad pomna-

żaniem sił, umacnianiem bezpartyjności i niepodległości naszej ukochanej Ojczyzny jest naszym patriotycznym obowiązkiem. Obowiązek ten stawia przed nami, gospodyniami wiejskimi, zadanie nieustannej, codziennej pracy nad podnoszeniem w naszych gospodarstwach produkcji rolnej, zwłaszcza hodowlanej.

Mamy dziś wyjątkowo sprzyjające warunki do zwiększenia hodowli. Uchwała Rady Ministrów z dnia 3 stycznia br. zapewnia nam korzystniejsze warunki kontraktacji oraz wolną sprzedaż wszystkich nadwyżek hodowlanych po wykonaniu obowiązkowych dostaw, które stanowią tylko część produkcji naszych gospodarstw.

Zbliża się 8 marca, Międzynarodowy Dzień Kobiet. W dniu tym kobiety całego świata, a wśród nich i kobiety polskie z manifestacją są niezłomną wolą walki o zachowanie pokoju, o szczęśliwą, radną przyszłość swoich dzieci.

Dla uciecienia tego wielkiego dnia uwielokrotnimy nasze wysiłki nad rozwojem hodowli. O siłki! bowiem walczą się w tej walce o pokój! (PAP)

Przez udział w konkursie przyswajamy sobie racjonalne metody hodowli, podnosimy ilość i jakość hodowanego inwentarza, zwiększamy dochodowość swoich gospodarstw. Każdy wyprodukowany przez nas dodatkowy kilogram mięsa i tuszuszki, każdy litr mleka, to zwiększenie naszego udziału w uprzemysłowieniu kraju, w pomnażaniu jego sił, to wkład w walkę o pokój! (PAP)

Przez udział w konkursie przyswajamy sobie racjonalne metody hodowli, podnosimy ilość i jakość hodowanego inwentarza, zwiększamy dochodowość swoich gospodarstw. Każdy wyprodukowany przez nas dodatkowy kilogram mięsa i tuszuszki, każdy litr mleka, to zwiększenie naszego udziału w uprzemysłowieniu kraju, w pomnażaniu jego sił, to wkład w walkę o pokój! (PAP)

Trud wychowania wala w poczuciu pieczołowitości, troski o każdy gram mienia społecznego ciąży przede wszystkim na naszych instancjach i organizacjach partyjnych. Tę troskę wpajając naszą organizację partyjną wszystkim szeregowym członkom partii, bezpartyjnym, milionom pracowników. „Kommunizm zaczyna się tam — uczył Lenin — gdzie występuje ofiarna, przewycieczająca ciężki trud, troska szeregowych robotników o zwiększenie wydajności pracy, o ochronę każdego puda zboża, węgla, żelaza i innych produktów, które otrzymują nie pracujący osobiście i nie ich „bliscy”, ale „dalecy”, czyli całe społeczeństwo”.

Organizacje partyjne, mobilizując załogi do walki o plan, mobilizować je powinny w równym stopniu do walki z marnotrawstwem — bez różnicy na jakim odcinku ono się przejawia, do walki o oszczędność. Podchwytując i torując drogę inicyjatywnym nowatorom w tej dziedzinie, organizacje partyjne czuwać będą nieustannie nad strzeżeniem mienia społecznego, nad jego pomnażaniem.

„Rośnie świadomość polityczna milionów Polaków — mówił towarzysze Bierut — dawniej gniebionych i okradanych z elementarnych praw obywatelskich. Wzrasta się coraz bardziej świadomy i czynny udział najszerszych mas w rządzeniu swoim Państwem, Państwem ludu pracującego”.

Wzmocń walke z marnotrawstwem mienia społecznego

Masy pracujące naszego kraju realizują zadania czwartego roku sześciolatki. Przetwarzają, walczą o plan, walczą jednocześnie o obniżenie kosztów własnych produkcji czy budowy, walczą z wszelkimi przejawami marnotrawstwa — wroga socjalistycznego gospodarowania.

Strzeżenie, jak oka w głowie — mienia ogólnonarodowego, troska o to, by każda ilość jakiegokolwiek materiału była zużyta celowo i racjonalnie — jest naszą pierwszą zasadą, jest prawem, obowiązującym w gospodarce socjalistycznej. Partia nasza, jej przewodniczący towarzysze Bierut — poświęcają wiele uwagi temu zagadnieniu, traktując je jako ważny warunek właściwego wykorzystania rezerw i gromadzenia niezbędnych zasobów materiałowych, warunek osiągnięcia wyższego poziomu sił wytwórczych, szybkiego wzrostu dobrobytu materialnego i kultury całego społeczeństwa.

W przemówieniu na spotkaniu z aktywnymi partyjnymi i gospodarczymi przemysłu węglowego, towarzysze Bierut z całą siłą podkreślił wagę tego zagadnienia. „...należy — wskazał m. in. towarzysze Bierut — podnieść gospodarkę materiałową na wyższy poziom, zlikwidować marnotrawstwo materiałowe. Wtedy szybciej będą przewyższony nasze trudności i szybciej będzie rosła produkcja”.

Mamy wiele przykładów ofiarnej bitwy o oszczędność. W szeregu zakładów przemysłowych odzieżowych np., dzięki rozwinięciu ruchu Korabielnikowej, zaoszczędzono w ub. r. poważne ilości surowca. W czołówce kroczą tu ziemskie, poznańskie i krakowskie fabryki odzieżowe. Poważne wyniki w oszczędzaniu miedzy innymi zakłady im. Dymitrowa, w oszczędzaniu węgla — elektrownia „Łazińska”. Szereg przodujących załóg skutecz-

nie walczą o zmniejszenie zużycia surowca na jednostkę produkcji, o oszczędność. Lecz są u nas jeszcze nader częste fakty lekceważącego stosunku do dobra państwowego: surowców i materiałów, węgla i koks, energii i narzędzi, maszyn i transportu, fakty karygodnego marnotrawienia własności socjalistycznej.

Rosnąca wciąż świadomość i aktywność społeczna milionowych mas pracujących — współgospodarzy Państwa Ludowego, nie pozwala im przechodzić obojętnie obok takich wypadków. Toteż przodujący robotnicy, inżynierowie i technicy — piętnują i krytykują wszelkie przejawy marnotrawstwa, wskazują palcami winnych, podsuwają środki jego wykorzenienia.

Wiele listów z tych, którzy napływają do naszej redakcji, dotyczy tego właśnie, tak istotnego i doniosłego zagadnienia. Korespondenci nie godzą się z marnotrawieniem mienia społecznego, ujawniają je.

Oto czytelnik W. Szulecki sygnalizował nam o marnotrawstwie w zużyciu opakowań farmaceutycznych. Technik Henryk Bartuzi z Warszawy sygnalizował nam o leżących na Grochowie całym miesiącami i niszczących pod gołym niebem rurach żeliwnych; czytelnik Michał Łukasiewicz — o nieprzeznaczaniu wymiarów rozstawienia otworów w wyłącznikach — przez Łódzkie Zakłady Wylączników Niskiego Napięcia, co powoduje marnotrawstwo, gdyż wymaga powtórnego wiercenia i rozpiłowywania; czytelnik Lucjan Spoczkański — o niszczeniu od miesięcy setkach m.b. szyn kolejowych i tysiącach łączących do szyn na linii Warszawa—Radzymin (odcinek Drenowica—Marki); pracownik inżynierjno-techniczny Stanisław Kubiak z Poznania — o marnotrawstwie sprzętu na budowie.

Listy mówią o faktach marnotrawstwa całego w transporcie i na budowach, o marno-

DZIŚ W NUMERZE:

MAKSYMILIAN OLES: Sygnalizacja potężna w planie (Śladem listu do redakcji)

MARIAN LIBERKA: Z doświadczeń walki o rozwój spółdzielczości produkcyjnej (Z zasadniczych partyjnych)

JORGE AMADO: Warszawa ROMAN JURYS: Prelegat pogard (Na półce z książkami)

Wręczenie odznaczonym orderów i medali Związku Radzieckiego

(f) MOSKWA (PAP). Przewodniczący Prezydium Rady Najwyższej ZSRR — M. Szwernik wręczył w dniu 3 lutego br. order i medale Związku Radzieckiego osobom odznaczonym...

Bezprawne wrócenie do więzienia 13 przynudców KP USA

(f) NOWY JORK (PAP). Sad Federalny wydał wyrok w sprawie 13 przynudców Komunistycznej Partii USA, oskarżonych o naruszenie osławionej ustawy Smitha...

Protesty we Francji przeciw faszystowskiemu zakazowi prefekta Paryża

(f) PARYŻ (PAP). Zakaz odbycia manifestacji dla uczczenia 19 rocznicy udamnienia przez masę pracujących Paryża...

Zakaz manifestacji — głosi m. in. oświadczenie CGT — która tradycyjnie i legalnie odbywała się aż do ostatniego roku...

Walki w Korei

(f) PEKIN (PAP). W komunikacie ogłoszonym w Pienjanie, dowództwo naczelne Koreańskiej Armii Ludowej podało, że dnia 3 stycznia oddziały armii ludowej i jednostki ochotników...

USA gwałcą porozumienia osiągnięte w Panmunzon

(f) PEKIN (PAP). Prasa koreańska podkreśla, że Amerykanie po zerwaniu rokowań w dniu 8 października ub. r., czynią wszystko, aby pogorszyć jeszcze sytuację i zlikwidować całkowicie wszystkie porozumienia osiągnięte w Panmunzonie...

USA gwałcą porozumienia osiągnięte w Panmunzon

(f) PEKIN (PAP). Prasa koreańska podkreśla, że Amerykanie po zerwaniu rokowań w dniu 8 października ub. r., czynią wszystko, aby pogorszyć jeszcze sytuację i zlikwidować całkowicie wszystkie porozumienia osiągnięte w Panmunzonie...

Rząd duński wszedł na niebezpieczną drogę uczestnictwa w przygotowaniach wojennych przeciw krajom obozu pokoju

Wywiad ministra Skrzyszewskiego dla agencji PAP

(f) Minister Spraw Zagranicznych Stanisław Skrzyszewski udzielił przedstawicielowi PAP następującego wywiadu: W związku z aide-memoire rządu ZSRR z dnia 28.1.53 r. skierowanym do rządu duńskiego...

zać bezpieczeństwu Polski. Związku Radzieckiego i innych krajów rejonu bałtyckiego. Postępowanie rządu duńskiego, który mimo oporu narodu duńskiego i wbrew jego najżywniejszym interesom...

Oświadczenie min. Skrzyszewskiego zwraca uwagę na fakt, że postępowanie rządu duńskiego, idącego na paskę agresywnej polityki Waszyngtonu...

szególnie niebezpieczne. Przeciwnie, polityka ta służyłaby do wywołania wojny. W tym celu polityka ta służyłaby do wywołania wojny...

Wręczenie Międzynarodowej Nagrody Stalinowskiej J. Becherowi

(f) MOSKWA (PAP). Dnia 4 bm. w sali Swierdłowskiej na Kremlu wręczona została Międzynarodowa Nagroda Stalinowska „Za utrwalenie pokoju między narodami”...

działek i Matwiejewa w imieniu młodzieży radzieckiej. Johannes Becher oświadczył w odpowiedzi, że fakt przyznania mu Międzynarodowej Nagrody Stalinowskiej...

Ludność Niemiec zachodnich przyjmuje przyjazd Dullesa wzmożeniem walki przeciw wojennej polityce Adenauera

(f) BERLIN (PAP). Jak donosi z Bonn agencja ADN, zapowiedź przyjazdu nowego sekretarza Stanu USA Dullesa wzmożła wśród ludności zachodnich Niemiec opór przeciwko układowi wojennemu...

z mocem napięcie międzynarodowe. Naród niemiecki nie chce, by nadużyto go dla realizacji planów wojennych imperializmu amerykańskiego...

Dokumenty oskarżają

Komu wysługiwał się gen. Sosnkowski

Hitlerowski okupant rozrył się coraz bardziej. Zbity z gestapo i SS mordowały codziennie tysiące Polaków, setki tysięcy gnano do obozów koncentracyjnych...

Krótko, jasno, wglądano: hitlerowski nie zagraża Polsce, bo przecież można „współpracować na podstawie podziału sfer wpływów na wschodzie”...

„...Niemcy mogą... w najbliższym wypadku (podkr. Sosnkowskiego) posiadać dzisiaj sprzęt 509 baterii... Zakończ (dalszy sprzęt) przy otrzymaniu sum budżetowych dotychczas złożonych na sprzęt artyleryjski, wymagałby 16 lat czasu...”

W tym samym czasie, w którym Sosnkowski pisał swój raport — Komunistyczna Partia Polski ostrzegła w oświadczeniu: „Niebezpieczeństwo wojny nigdy nie było tak bliskie, jak teraz...”

„Reasumując: nie widzę możliwości odbudowy militarnej potęgi Niemiec przed upływem lat mniej więcej dwudziestu... w tym czasie, w którym Sosnkowski pisał swój raport...”

W tym czasie, w którym Sosnkowski pisał swój raport — Komunistyczna Partia Polski ostrzegła w oświadczeniu: „Niebezpieczeństwo wojny nigdy nie było tak bliskie, jak teraz...”

Szpiewowska działalność atache kulturalnego Izraela na Węgrzech

(f) BUDAPEST (PAP). Dnia 3 lutego Ministerstwo Spraw Zagranicznych Węgierskiej Republiki Ludowej podało do wiadomości poselstwa Izraela w Budapeszcie, że atache do spraw kulturalnych Józef Walter...

Tysiące ofiar wielkiej powodzi w Europie zachodniej

(f) LONDYN (PAP). Dalsze doniesienia o skutkach spowodowanej sztormem powodzi w Europie zachodniej dają coraz pełniejszy obraz tej straszliwej katastrofy...

Bohaterzy marynarze radziecy wyratowali swój statek ze sztormu

(f) MOSKWA (PAP). Jak informuje „Prawda”, w czasie szalejącego sztormu na Morzu Północnym znajdował się statek radziecki „Jenisiej”, który płynął z radzieckiego portu Wentspils (Lotewska SRR) do francuskiego portu Rouen...

Widomości sportowe

Finaly hokejowych mistrzostw Polski. KATOWICE. W finałowych rozgrywkach o mistrzostwo Polski w hokeju CWKS pokonał Gwardię 9:3 (2:4, 4:1, 1:0). Górnicy zremisowali z Unią 4:4 (2:1, 1:2, 1:1).

Czytelniczy i korespondenci piszą

Usunąć przeszkody hamujące wzrost wydajności pracy

Wydział P8 w Zakładach Starachowickich przez cały ubiegły rok nie wykonywał planów produkcyjnych. Ostatnio dzięki szerokiej pracy politycznej związanej z uchwałą Rady Miastowej z dnia 3.1.53 r. sytuacja uległa radykalnej zmianie.

Zaloga wydziału zrozumiała sens uchwały, zrozumiała, że podnoszenie wydajności pracy jest drogą do osiągnięcia dobrobytu przez klasę robotniczą. Dzięki temu plan produkcyjny w styczniu br. został wykonany z nadwyżką.

O głębokim zrozumieniu uchwały świadczy również zobowiązanie podejmowane przez członków zalogi. Np. tow. Stanisławek podniósł wydajność pracy z wykonywania 20 dachów na 25, tow. Trzciński z 10-ciu przędów na 12. Grupa związkowa ob. Gębory, składająca się z 9-ciu pracowników, podjęła zobowiązanie, które przyniesie 1.493 zł. oszczędności miesięcznie. Pracownicy brygady tyłów zobowiązali się pracować na swojej placówce metodą Zandarowej.

Niemniej jednak zaloga P8 ma duże trudności w wykonywaniu planów produkcyjnych. Spowodowane nierytmiczną dostawą podestów z Zakładów Górnych, oraz niewykonaniem poleceń Dyrekcji przez ekspedycję. To ostatnie spowodowało, że wjazd do Zakładów Metalurgicznych jest zatrasowany szoferkami, co uniemożliwia komunikację samochodową na Zakładach Dolnych, bo pomiędzy szpalerem szoferek ustawionym wzdłuż drogi może z wielkim trudem przejechać samochód.

Dyrekcja od tygodnia przyrzeka, że ekspedycja wywiezie szoferki, jednak dotychczas nie było w tym kierunku nic robione. Kto w takim razie będzie ponosił odpowiedzialność za ewentualnie zniszczone szoferki, jak również za zahamowanie komunikacji, gdyż z dnia na dzień waz szoferek stale się wydłuża. Niewywożenie szoferek powoduje, że montaż ostateczny stoi z powodu braku podestów, których nie można swobodnie dostarczać i w ten sposób wysiłek zalogi P8 może pójść na marne.

JANION MAMBERT Starachowice

„Zamrożone” żyrandole

Do dnia dzisiejszego sprawą ta nie zainteresowano się jednak. Na zlożony przez zakład protokół zlożonywa zębnych odlewni Urząd Gospodarki Materialowej nie wyraził zgody, jak również nie pomógł upłynięcie materiałów. Zakwalifikowane przez nas półfabrykaty są przetwarzane wybrakowane i wątpliwe żeby znalazły nabywców w zakładach drobnej wytwórczości. Stąd wniosek — wystać przedstawiciela na zakład, przeprowadzić formalności zlożowania, a surowiec przekazać do hut.

EUGENIUSZ OZDZIŃSKI Warszawa

Kino czeka na zlecenie

W lipcu ubiegłego roku Pomorskie Zakłady Wytwórcze Materiałów Elektrotechnicznych w Bydgoszczy otrzymały 15 skrzyń zawierających dwa projekty filmowe nadesłane z polecenia Centralnej Rady Związków Zawodowych dla fabrycznego Domu Kultury. Aparaty miały być odpowiednio zabezpieczone do chwili, kiedy zostanie przysłana ekipa techniczna Okręgowego Zarządu Kin, który w tej sprawie miał otrzymać zlecenie z Centralnego Urzędu Kinematografii. Centralna Rada Związków Zawodowych powiadomiła równocześnie, że o terminie otwarcia kina związkowego w naszym Domu Kultury, zakład zostanie poinformowany.

FRANCISZEK WOJTCZAK Bydgoszcz

Kropki nad „i”

Na czym polega więc ta szeroko reklamowana wolność człowieka — w tym wypadku Murzyn — w USA? Na tym, że nikt nie może go zmusić, żeby chodził do restauracji.

W Warszawie odbył się występ Państwowego Ludowego Zespołu Piosenki i Tańca „Mazowsze” połączony z wroczyście dekoracją zespołu, jego kierownika artystycznego i solistów wysokiego odznaczenia państwowymi. Na zdjęciu przedstawiciele zespołu w ręce trzymają Sokolskiemu list do towarzysza Bolesława Bieruta

WARSZAWA

Jorge Amado

(ARTYKUŁ NAPIISANY SPECJALNIE DLA „TRYBUNY LUDU”)

Podniosłe — moc stwierdzić, że człowiek przezwycięża wszystkie trudności, że człowiek zawsze zdolny jest przezwyciężyć wszystko, co oznacza zacołowanie, ruinę, ból i beztalstwo. Jestem przekonany, że obok budowy nowej Warszawy dzieje się coś jeszcze ważniejszego: oto rośnie nowy człowiek, człowiek nowej Polski, demokracji ludowej, nowych czasów, kiedy lud dzierży władzę. Ten nowy człowiek, człowiek pracy — poważny i świadomy swej odpowiedzialności wobec narodu i ojczyzny, a jednocześnie uszczęśliwiony nową rzeczywistością, która wzrasta na jego oczach — ten człowiek spotykany przeze mnie na ulicach Warszawy ma coś wspólnego z tą Warszawą, coś, co łączy z nią i upodabnia do niej — bo i miasto, i człowieka zrodziło budownictwo socjalistyczne.

Pamiętam ulicę Marszałkowską z pierwszych dni 1948 roku: ruiny za ruinami, jako tako od frontu uporządkowane, pomalowane — że tak powiem — niby kobieta w podeszłym wieku, która stara się ukryć zmarszczyk pod sminką i pudrem. W porównaniu z otaczającym ją cementarskim domów Marszałkowska robiła wrażenie prawdziwej ulicy Gdych wódrów. Jak wśród gruzów Warszawy wchodziło się w Marszałkowską, można ją było istotnie wziąć za ulicę miasta.

Widziałem ją potem w roku 1950, kiedy imię Warszawy złożyło się nierozdzielnie ze słowami „Młoda Warszawa”. Ze wszystkich stron świata przybyli tu delegaci na II Światowy Kongres Obróbców Pokoju. Marszałkowska była taka, jaką opisałem w 1948 roku. Tyle, że wokół niej już nie widziało ruin. Wyrosły na ich miejscu nowe ulice, całe dzielnice — i właśnie wtedy przez kontrast dostrzegano się jej zniszczenie, jak dostrzegają się piętno lat pod maską wyamalowanej twarzy starszej kobiety, gdy obok uśmiecha się rumieńcem młodego życia piękna twarz dziewczęca.

A teraz zobaczyłem ulicę Marszałkowską w całej wspaniałości, jako wielką, okazałą arterię miasta, wznieśloną z poczuciem piękna, którego przedtem była pozabawiona. Zbudowały ją polskie dłonie robotników polskich. Co za radość ogarnia człowieka, gdy wchodzi do zasobnych sklepów, gdy zadziera głowę, aby przyrzec się monumentalnym gmachom! Uśmiecham się do

Wyoobrażam sobie Warszawę jutra, gdy już w całej pełni zabłyśnie swym pięknem, gdy ostatnia rana wojenna zastyknie się na ciele socjalistycznej stolicy socjalistycznej Polski, rozłożonej wokół Pałacu Kultury. Patrzę teraz na miasto z wysokości ruszowań tego Pałacu, który naród radziecki — gestem tak bardzo radzieckim, pełnym miłości i szacunku dla kultur narodowych innych krajów świata — ofiarował Warszawie, by w nim kwitło życie polskiej kultury. Z wysokości tych ruszowań patrzę na miasto i wyobrażam sobie Warszawę jutra, wielką wspaniałą, piękną nie tylko swą architekturą, lecz również i przede wszystkim przykładem, jaki stanowi dla całego świata, przykładem tego, czego człowiek wyzwolony z wielokrotnych węgów wyzysku może dokonać, kiedy wyzwoli swą ojczyznę spod imperialistycznego ucisku i kiedy za światłem przewodnim z Kremia idzie bez wahania naprzód drogą socjalizmu — ku promiennej przyszłości!

Wysokie odznaczenia dla zespołu „Mazowsze”

W Warszawie odbył się występ Państwowego Ludowego Zespołu Piosenki i Tańca „Mazowsze” połączony z wroczyście dekoracją zespołu, jego kierownika artystycznego i solistów wysokiego odznaczenia państwowymi. Na zdjęciu przedstawiciele zespołu w ręce trzymają Sokolskiemu list do towarzysza Bolesława Bieruta

WSTOLICY

Od sprawnego przygotowania kolonii letnich zależy wypoczynek dzieci

Przy organizowaniu kolonii letnich dla dzieci co roku wstępują te same niedociągnięcia i błędy. Najważnym błędem jest nieprzeznaczenie terminów wykonania poszczególnych prac.

31 stycznia upłynął termin składania przez zakłady pracy szkół wniosków o przydział obiektów w których miała być urządzona kolonia. Wydział Oświaty Prezydium St. B. N. nie orientuje się jednak, iż organizatorów kolonii złożyło w DRN wnioski podaniem liczb dzieci oraz okolic w jakich chciałyby urządzić kolonie. Na Gruchowie tylko 6 organizatorów na 14 złożyło takie wnioski. Między innymi opóźniła przysłanie wniosku zakład A-5, który w ubiegłym roku bardzo nieudolnie zorganizował kolonię.

Minął już także termin wytypowania obiektów na półkolonie i wczas w mieście. Wydział Oświaty także nie wie jak przeprowadzić te prace. DRN, jak w takim razie będzie odbiwał się przydział obiektów, który powinien być przeprowadzony w dniach od 1 do 16 lutego?

Z doświadczeń lat ubiegłych organizatorzy kolonii powinni wyciągnąć właściwe wnioski. Kontrola przygotowań do kolonii letnich powinna rozpocząć się już od chwili rozpoczęcia tych przygotowań. Uniknie się wtedy zbędnego zdemerowania i pospiechu w miesiącach letnich.

Przygotowaniom do kolonii letnich zainteresować się powinna WRZZ. Organizatorzy kolonii letnich powinni zdawać sobie z tego sprawę, że od ich pracy od sprawnie przeprowadzonych przygotowań zależy wypoczynek wielu tysięcy dzieci. (Kw)

Komunikat szkoły partyjnej przy KC PZPR

Konsultacja zbiorowa dla słuchaczy II roku Studium Zaocznego odbędzie się dla grupy I, II i III w dniu 10.11 br. od godz. 14.00, dla grupy IV, V, VI w dniu 9.11 br. od godz. 14.00.

Konsultacja zbiorowa dla słuchaczy II roku Studium Zaocznego odbędzie się dla grupy I, II i III w dniu 10.11 br. od godz. 14.00, dla grupy IV, V, VI w dniu 9.11 br. od godz. 14.00.

TEATR Y Polski — „Ożenek” — g. 19. Kameralny — „Północny Fostier” — g. 19. Ludowy — „I kon się polskie” — g. 19. Narodowy — „Pierścienie walczyk” — g. 19. Syrena — „Zielona czerk” — g. 19.15. Współczesny — „Droga do Czarnolasu” — g. 19. Nowe Warszawy — „Młodość ojca” — g. 19.20. Teatr Wojska Polskiego — „Stefan Czarniecki i jego żołnierze” — g. 19. Łaska — „Koziołeczek” — (CPLA na MDM) — g. 17. Gólczer — „Janek nie panek” — g. 17.

KINA Moskwa — „A, po sobocie jest niedziela” — g. 14, 16, 18, 20. Palladium — „Fanfan Tulipan” — g. 12, 14, 16, 18, 20 (na g. 20 bilety wyprzedane). Praha — „Fanfan Tulipan” — g. 14, 16, 18, 20 (na g. 16 i 20 bilety wyprzedane). Śląsk — „Wawrzynowy sad” — g. 12.20, 14.15, 17, 18.30, 20. Atlant — „Czekaj na mnie” — g. 14, 16, 18, 20. Polonia — „Radziśka Guzja” — g. 15 i 18.30 oraz „Piosn Tajgi” — g. 16.15, 20. Stolica — „Uczniowski Rewolw” — g. 16, 18, 20. W-Z — „Danka” — g. 14, 16, 18, 20 i Maj — „Panna bez posagu” — g. 16, 18, 20. Ochota — „Edward w opałach” — g. 14, 15.30, 17, 18.30, 20. Syrena — „Taras Szewczenko” — g. 13.30, 17.45, 20. Tezza — „Niezapomniany rok 1919” — g. 13.30, 17.45, 20. Lotnik — „Wielki lekarz” — g. 16.45, 19. Olsztyn (Włochy) — „Założa” — g. 17, 19.

FORANKI Syrena — „Awantura na wsi” — g. 13.30. (Uwaga: repertuar kin podaliśmy na podstawie komunikatu Okręgowego Zarządu Kin, Warszawa, ul. Jagiellońska 26 tel. (10) 44-54)

RADIO PIĄTEK 6 LUTY Program I — na fall 1322 m. Program dnia 6.00, 15.25, Wiadomości 6.05, 6.00, 7.00, 7.55, 12.04, 16.00, 20.00, 23.00.

5.10 Koncert poranny, 6.10 Audycja dla wsi, 6.30 Audycja dla bytów, 6.45 SP, 6.55 Muzyka poranna, 6.50 Gimnastyka, 7.20 Koncert poranny, 7.50 Kalendarz Radiowy, 8.00 Audycja dla klas starszych szkół podstawowych, 8.20 Muzyka rozrywkowa, 8.55 Aud. dla klas licealnych, 9.30 Aud. dla przedszkoli, 9.50 Przerwa, 10.55 Aud. dla kl. IV, 11.15 Muzyka i Aktualności, 11.45 Głos młodych kobiecy, 12.15 „Na swojską nutę”.

Na półce z książkami

Pręgiarz pogardy

Jerzy Putrament: „Wrześień”. Wydawnictwo Ministerstwa Obrony Narodowej — Warszawa 1952 r., str. 502.

„Wrześień” Jerzego Putramenta to bez wątpienia jedna z najciekawszych książek ostatnich lat. Występuje we „Wrześniu” galeria sprostowanych politycznych, obarczonych odrażającymi cechami pasywnych klas, z których się wywodzi, traktujących Polskę jak swą kolonię, jak obiekt służący do bogacenia się, do rządzenia nim, do wyciągania z niego maksymalnych zysków.

W latach wojny, także dziś, w stosunku do Adenauerów i Eisenhowerów. Istota pozostała ta sama — służalczość i lokajstwo wobec moźnych potęg imperialistycznych, buta i pałka wobec własnego narodu. Widzimy we „Wrześniu” Burdę — postać syntetyzującą wszystkie podstawowe elementy wewnętrznej polityki sanacji. W każdym geście Burdy, w każdym kroku kroju czujemy pełnię nienawiści reakcji do ludu. W dniach niebezpieczeństwa każda ewentualność jest dla reakcji do przyjęcia — kapitulacja przed, czy też po rozpoczęciu działań wojennych, zaprzędanie się temu czy innemu ugrupowaniu imperialistycznemu — byleby nie ewentualnie trzećcia: dopuszczenie ludu do głosu, do czynu.

Ideę rodzą wodzów na miarę swej własnej wielkości. Komunizm zrodził wodzów tak potężnej miary jak Lenin i Stalin. Faszyzm, który jest jakby historią gnijącego i rozpadającego się imperializmu, zrodził także kreatory jak Hitler i Mussolini. Stupajkowy faszyzm sanacyjny zrodził także typy jak Beck, Rydz — zrodził Burdów. Toteż niedołącznie od ich karykaturalnej „wielkości” są intrzygi, spelunki, kokoty, pakiety akcji — w których wiele było w ich życiu, i to znalazło doskonałe odbicie w omawianej powieści.

Przed wszystkim jednak „Wrześień” raz jeszcze odsonił zgubność tzw. „wschodniej strategii”. Te strategię uprawiała sanacja z przejęciem, systematycznie, gruntownie. Szyczowała się do marszu na Wschód, na Ukrainę, Białoruś, Z. Churchill, z papierem, z Hitlerem — wszystko jedno z kim.

„Wrześień” raz jeszcze odsonił zgubność tzw. „wschodniej strategii”. Te strategię uprawiała sanacja z przejęciem, systematycznie, gruntownie. Szyczowała się do marszu na Wschód, na Ukrainę, Białoruś, Z. Churchill, z papierem, z Hitlerem — wszystko jedno z kim.

„Wschodnia strategia” sanacji wzgardził Hitler w 1939 roku; nie była mu wówczas na ręce. Jego plany były inne, marzył o panowaniu nad światem, o podboju, także tych, którzy go wykarmlili i wyhołubili dotarami i funtami. Sanacyjni wspólnicy nie byli mu już potrzebni — Polska była mu potrzebna jako kraj podbity, a nie jako państwo będące wspólnikiem w pochodzie na Wschód. We „Wrześniu” pokazane są dobrze skutki „wschodniej strategii”. Najgłępszy z sanacyjnych generalów, stary pilsudczyk Dąb-Friedeberg, który przyjmował na serio bzdury sanacyjnej propagandy i w końcu zamiast na Zaleszczyki zwił na lamten świat, krzyknął w pierwszym: „Przepiliśmy ten zakichany kraik, przepierzyliśmy, a sami

zółmerzy, klótnia malżeńska Burdów z dziećmi porcelany, wreszcie wizyta dziennikarki Gaysse-Tarnobrzezkiej u ministra Burdy i wiele innych scen — to swojego rodzaju majsterzki skrótu literackiego, i myślowego, młe, świetne opowiadania wkomponowane umiejętnie w szeroki nurt powieści.

Najmniej wyrazu i siły artystycznej udało się Putramentowi, dać postaciom rewolucjonistów. Mówią oni językiem ubogim, prawie sloganowym, a sceny których są bohaterami szybko ulatują z pamięci.

„Wrześień” jest książką napisaną z talentem, z pasją. Posiada bardzo wiele wartości artystycznych, dzięki którym wchodzi do szeregu czołowych pozycji literackich ostatnich lat. Książka pomaga zrozumieć wiele rzeczy z przeszłości, daje szlachetny ładunek nie nawiedzi do wrogów Polski, do reakcji.

Przy tym wszystkim książka Putramenta nie pokazuje w sposób dostateczny skomplikowanego mechanizmu sprężyn społecznych, działających w tym czasie. „Wrześień” w sposób niepełny ujawnia grzechy pierwotny polskiej burżuazji, w wyniku którego kraj stoczył się w przepaść wrześniową.

Winowajczynią klęski wrześniowej jest w powieści Putramenta sanacja „sama w sobie”, jej aparat państwowy, jej prężność i antynarodowe kadry na wszystkich szczeblach. Nie widzimy natomiast klas społecznych, które sanacja i jej aparat powołały do życia i wykarmlili, których cele sanacja realizowała, reprezentowała.

Putrament doskonale pokazał aparat państwowy ówczesnej Polski — nie pokazał natomiast sprężyn jej ustroju społecznego. Nie należy tego rozumieć w sensie abstrakcyjnym. Pewne elementy, tkwiące w kapitalistycznym ustroju Polski przedwrześniowej, z całym jego balastem imperialistycznym z jednej strony, łokajskim z drugiej, występują we „Wrześniu” — i czytelnik, który uczestniczył wówczas w walkach klasowych odnawia je i wyinterpretuje. Ale nie może to wystarczyć w powieści opisującej czasy szczytowego nasilenia nieszczęść, które spadły na naród w wyniku działania tych właśnie sił.

Nie ma w powieści reprezentacji — niezbędnej przecież — kapitalizmu polskiego, słaba jest też reprezentacja kapitału zagranicznego. Vestri — to przede wszystkim awanturnik. Wprowadzenie go do powieści miało wyjaśnić sens tego wszystkiego co się wówczas działo m. in. w powiązaniu międzynarodowym kapitalizmu. To byłoby bardzo potrzebne — potęgę monopolistyczne były przecież bardzo czynne wówczas, i w latach poprzedzających wybuch wojny tendencje wszystkich grup międzynarodowych i polskich monopolistów były zbliżone do siebie. Chodziło o rzucenie Hitlera na ZSSR. Postać Vestriego nie odzwierciedla jednak istotnej roli i wpływu monopolu międzynarodowych i charakteru powiązania kapitału państwowego z międzynarodowym.

Gdyby sanacyjna nadbudowa kapitalistycznego ustroju Polski ówczesnej nie wydzieliła się we „Wrześniu” w samodzielnie działający i od nikogo niezależny czynnik, gdyby kapitalizm polski znalazł w powieści artystyczne odbicie, musiałaby też znaleźć i znalazłaby niewątpliwie odbicie walki klasowa targająca ówczesne społeczeństwo. I ostro miałoby się wówczas zarysować przeciwstawienie sił państwowych i antynarodowych.

Autór wprowadził do powieści przedstawicieli ludu. Ale w tym właśnie rzecz, że wprowadził, że nie wystają oni organicznie z toczących się śmiertelnych walk o życie i los kraju. I dlatego postaci reprezentujące lud polski, jeśli nie zostały przez autora sparalizowane — jak Krawczyk — są anemiczne.

Na jej przedpolach, poznajemy ich — tak, to są rzeczywiście ci ofiarni, namiętni, bezgranicznie oddani i waleczni bojownicy. To jest rzeczywistość awangarda. Bo to jest jedyny moment, kiedy widzimy ich w walce — a czyz oni uprzednio w walce nie tkwili? W tkwili rzeczywiście. To przecież oni — i jedynie oni — byli od Jawnia na alarm, wskazywali na narastające niebezpieczeństwo hitlerowskie i — co najważniejsze — wskazywali realne środki zabezpieczenia niepodległości Polski przed agresją hitlerowską. Setki masowych strajków robotniczych i chłopskich, demonstracji, akcji wśród inteligencji odbywały się pod hasłami KPP głozacyimi: sojusż z ZSSR i z wszystkimi narodami zagrożonymi przez hitlerizm, swobody demokratyczne, rządy ludowe. Realizacja tych hasel mogła zagęznąć niebezpieczeństwo i świadomość tego tkwila głęboko w klasie robotniczej i masach ludowych. I chociaż w okresie września KPP nie istniała, głęboko w sercach i umysłach produkujących klas robotniczej tkwila świadomość, że jedynie służąca była droga wskazywana przez komunistów.

Zastrzeżenia budzą także przedstawiciele pracującego chłopstwa wprowadzeni przez autora do powieści. Nie są oni wyraziście obiektywnie prawdziwie postawy tej części społeczeństwa. Wrześień był dla wsi polskiej głębokim wstrząsem rozpaczy i nienawiści do namierzących Wiesz polski, która miała wówczas za sobą niejedną ciężką walkę z sanacją była we wrześniu wielką potencjalnie siłą państwową. Powieść nie daje temu artystycznego świadectwa.

Jeśli chodzi o obóz zdrady narodowej, to zauważyć należy, że słabiej aniżeli przedstawiciele sanacji wypadli przedstawiciele innych ugrupowań burżuazyjnych. Są oni we „Wrześniu”, są pod pręgiem pogardy Winni tam jednak zająć miejsce bardziej „honorowe” — ich aktywny udział w przygotowaniu śmiertelnej rozgrywki był znacznie większy, aniżeli to sądzić by można tylko na podstawie kuluarowych, zatra-

ROMAN JURYS

T R E Ś C :

ZARZĄDZENIA PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO:

- Poz. 174 — nr 301 z dnia 22.X.1953 r. w sprawie regulaminu premiovania st. palaczy (brygadzystów), palaczy i ich pomocników za oszczędne zużycie opału przy opalaniu kotłów centralnego ogrzewania.
- Poz. 175 — nr 303 z dnia 26.X.1953 r. w sprawie trybu zapotrzenia w skórę i wyroby skórzane,
- Poz. 176 — nr 304 z dnia 26.X.1953 r. w sprawie trybu zapotrzenia w żelazostopy,
- Poz. 177 — nr 305 z dnia 26.X.1953 r. w sprawie trybu zapotrzenia w odzież służbową specjalną (ochronną i roboczą),
- Poz. 178 — nr 306 z dnia 26.X.1953 r. w sprawie trybu zapotrzenia w tkaniny,
- Poz. 179 — nr 307 z dnia 26.X.1953 r. w sprawie trybu zapotrzenia w sprzęt pożarniczy, ratunkowy i ochronny,
- Poz. 180 — nr 308 z dnia 26.X.1953 r. w sprawie trybu zapotrzenia w materiały ogniotrwałe,

- Poz. 181 — nr 309 z dnia 26.X.1953 r. w sprawie trybu zapotrzenia w metale nieżelazne,
- Poz. 182 — nr 310 z dnia 26.X.1953 r. w sprawie trybu zapotrzenia w tłuszcze przemysłowo-techniczne i przetwory tłuszczowe oraz w kleje,
- Poz. 183 — nr 311 z dnia 26.X.1953 r. w sprawie trybu zapotrzenia w łożyska toczne i ich części,
- Poz. 184 — nr 314 z dnia 29.X.1953 r. w sprawie trybu zapotrzenia w tkaniny techniczne i sieci rybackie.
- Poz. 185 — nr 324 z dnia 10.XI.1953 r. w sprawie obowiązku zgłaszania nieczynnych zbiorników na gaz oraz ich zagospodarowania,
- Poz. 186 — nr 327 z dnia 9.XI.1953 r. w sprawie trybu opracowania planów przedsięwzięć organizacyjno-technicznych w przedsiębiorstwach produkcyjnych na rok 1954.

PISMO OKÓLNE PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO:

- Poz. 187 — nr IN 24 z dnia 26.X.1953 r. w sprawie finansowania wydatków Komisji Oceny Projektów Inwestycyjnych (KOPI).

174.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

nr 301 z dnia 22 października 1953 r.
(znak: PN4A-21/23)

w sprawie regulaminu premiovania st. palaczy (brygadystów), palaczy i ich pomocników za oszczędne zużycie opału przy opalaniu kotłów centralnego ogrzewania.

§ 1. St. palacze (brygadziści), palacze i ich pomocnicy, zatrudnieni przy opalaniu kotłów centralnego ogrzewania w kotłowniach, otrzymujących paliwa stałe z kontyngentu „opał gmachów“ („funduszu administracyjnego“), będą premiovani za oszczędne zużycie opału w sezonie opałowym 1953/54 wg regulaminu premiovania, stanowiącego załącznik do niniejszego zarządzenia.

§ 2. Ministrowie (kierownicy urzędów centralnych) wydać zarządzenia wprowadzające w życie załączony regulamin.

§ 3. Wypłata premii, o której mowa w § 1 niniejszego zarządzenia, winna być dokonana z funduszu płac.

§ 4. Zarządzenie obowiązuje od dnia 15 października 1953 r.

Załącznik 1
PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w z. Fr. Blinowski

Załącznik do zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego nr 301 z dnia 22 października 1953 r.

REGULAMIN

premiowania st. palaczy (brygadystów), palaczy i ich pomocników zatrudnionych przy opalaniu kotłów centralnego ogrzewania w kotłowniach, otrzymujących paliwa stałe z kontyngentu „opał gmachów“ (funduszu administracyjnego).

§ 1. Zasady premiovania ustalone w niniejszym regulaminie należy stosować do st. palaczy (brygadystów), palaczy i ich pomocników za osiągnięte oszczędności w paliwie przy opalaniu kotłów centralnego ogrzewania w kotłowniach otrzymujących paliwa stałe z kontyngentu „opał gmachów“ (funduszu administracyjnego).

§ 2. Paliwem w rozumieniu regulaminu jest węgiel kamienny i koks jako paliwa zasadnicze oraz torf, drewno, odpady drewna oraz wszelkie inne odpady nieużyteczne, mogące być spalane bez szkody dla urządzeń kotłowych.

§ 3. 1. Przez oszczędność uzyskaną przy opalaniu kotłów centralnego ogrzewania należy rozumieć tę ilość paliwa za-

sadniczego, jaka pozostanie po odjęciu ilości rzeczywiście zużytego paliwa od ilości paliwa zasadniczego, przydzielonego jednostce do:

- a) ogrzewania danego obiektu w sezonie zimowym,
- b) uzyskania gorącej wody względnie pary w okresie całorocznym, dla celów użytkowych

po potrąceniu paliwa, które nie zostało zużyte na skutek awarii urządzeń kotłowych lub innych przyczyn niezależnych od obsługi kotłów centralnego ogrzewania.

2. Za przyczynę uzasadniającą potrącenia, o których mowa w ust. 1, nie należy uważać przypadkowych wahań temperatury w okresie danego sezonu opałowego w stosunku do temperatur przyjętych przy obliczeniach zapotrzebowania.

3. Oszczędności uzyskane na paliwie zasadniczym wskutek spalania torfu, odpadków drewna oraz wszelkich innych odpadków nieużytecznych, o których mowa w § 2, nie podlegają potrąceniu.

§ 4. 1. Dla ustalenia kwoty, należnej pracownikom wymienionym w § 1 tytułem premii, przemnaża się ilość zaoszczędzonego paliwa zasadniczego (§ 3) przez 70% ceny płaconej za paliwo przez jednostkę administracyjną danej kotłowni franko wagon stacja odbiorcza (lub loco skład opałowy) przy czym w przypadku opalania kotłów centralnego ogrzewania rodzajami paliwa o różnych cenach, kwota premii stanowi 70% różnicy między wartością ilości przydzielonego paliwa zasadniczego, a wartością faktycznie zużytego paliwa w danym okresie opałowym.

2. Kierownictwo jednostki administrującej kotłownią powinno podać z góry do wiadomości uprawnionym do otrzymywania premii pracownikom absolutną kwotę przypadającą im do podziału premii z tytułu każdej zaoszczędzonej tony paliwa.

§ 5. Przy opalaniu kotłów centralnego ogrzewania paliwem zasadniczym st. palaczy (brygadystów), palaczy i ich pomocników należy premiovować dodatkowo za zmniejszenie zużycia koksu w mieszance poniżej stosunku przewidzianego w zarządzeniu Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego nr 277 z dnia 4.IX.1952 r. w sprawie stosowania mieszanki koksowo-węglowej przy opalaniu kotłów centralnego ogrzewania (Biuletyn PKPG nr 35, poz. 162).

Dla ustalenia kwoty należnej pracownikom z tytułu premii przemnaża się w tym przypadku wartość zaoszczędzonej ilości koksu przez 15% ceny koksu płaconego loco kotłownia pod warunkiem nieprzekroczenia normy zużycia węgla przy przyjęciu stosunku 100 kg koksu = 110 kg węgla.

§ 6. 1. Fundusz premii obliczony zgodnie z § 4 i § 5 rozdziela się pomiędzy uprawnionych do premiovania pracowników w stosunku procentowym do zasadniczego zarobku tych pracowników osiągniętego w danym okresie opałowym przyjmując dla st. palaczy (brygadystów) i palaczy współczynnik 1,0 — a dla pomocników palaczy współczynnik 0,8.

2. Wypłata premii winna być dokonana po zakończeniu okresu opałowego nie później jednak niż do 15 maja — za okres zimowy do 15 listopada — za okres letni.

3. W kotłowniach centralnego ogrzewania, w których prowadzona jest dokładna ewidencja dziennego zużycia węgla, mogą być na poczet premii wypłacone zaliczki w wysokości nie przekraczającej 50% premii przypadającej z obliczenia oszczędności paliwa uzyskanej w danym miesiącu.

Decyzja w tym przypadku należy do jednostki nadrzędnej nad jednostką administrującą daną kotłownią.

4. Wypłata powyższej zaliczki może być dokonana w 30 dni po zamknięciu miesięcznego okresu obrachunkowego.

§ 7. 1. St. palacze (brygadziści), palacze i ich pomocnicy tracą prawo do premii w części lub całości, jeśli w wyniku niewłaściwej obsługi urządzeń kotłowych dopuścili się awarii tych urządzeń oraz w przypadku nieprzestrzegania obowiązujących instrukcji w zakresie opalania kotłów centralnego ogrzewania, nieutrzymywania kotłowni i jej urządzeń oraz przyległego magazynu opału w stanie nienagannej czystości i pełnej zdolności eksploatacyjnej, w szczególności niedotrzymania z winy obsługi obowiązujących zgodnie z instrukcją opałową temperatur wewnętrznych ustalonych dla danego typu pomieszczeń.

2. Decyzję o utracie premii w części lub całości (ust. 1) wydaje kierownik jednostki administrującej kotłownią w porozumieniu z komitetem blokowym, radą zakładową lub radą miejscową względnie Komisją Społeczną Kontroli Gospodarką Paliwem i Gospodarką Ciepłą. Od tej decyzji przysługuje palaczom odwołanie do jednostki nadrzędnej, która rozstrzygnie ostatecznie.

§ 8. Praca palaczy w zakresie zużycia paliwa i przestrzegania obowiązujących przepisów powinna być bieżąco kontrolowana przez jednostkę administrującą daną kotłownią, ponadto kontrolę tę powinny przeprowadzać w ramach kompetencji okręgowe przedsiębiorstwa handlu opałem lub właściwe komórki powiatowych i gminnych rad narodowych.

§ 9. 1. Oszczędności uzyskane przy opalaniu kotłów centralnego ogrzewania powinny być ustalone komisyjnie.

W skład komisji wchodzi:

- 1) Przedstawiciel jednostki administrującej kotłownią,
- 2) Przedstawiciel komitetu blokowego lub Komisji Społecznej Kontroli Gospodarką Paliwem i Gospodarką Ciepłą,
- 3) Przedstawiciel związku (rady zakładowej lub miejscowej),
- 4) Przedstawiciel zainteresowanych palaczy.

2. Komisję powołuje jednostka nadrzędna nad jednostką administrującą daną kotłownią i zleca wypłatę przypadającej premii.

§ 10. Premie wypłacane na podstawie niniejszego regulaminu nie mogą przekraczać 100% zarobku zasadniczego osiągniętego przez pracownika w danym sezonie opałowym.

§ 11. St. palacze (brygadziści), palacze i ich pomocnicy w okresie otrzymywania premii z tytułu oszczędności w opale nie mają prawa do pobierania premii z innych regulaminów.

175.

**ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO
PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO**
nr 303 z dnia 26 października 1953 r.
(Znak BI-1B-34-38)

w sprawie trybu zaopatrzenia w skórę i wyroby skórzane.

Na podstawie art. 1 i art. 3 ust. 1 pkt 1 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz. U. Nr 44. poz. 301) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1 — Postanowienia wstępne

§ 1. Zarządzenie dotyczy skór i wyrobów skórzanych wymienionych w wykazie stanowiącym załącznik nr 1 do zarządzenia.

§ 2. Przy zaopatrzeniu jednostek państwowych i spółdzielczych w skóry i wyroby skórzane należy stosować przepisy niniejszego zarządzenia oraz powołane przepisy zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego nr 221 z dnia 10 sierpnia 1953 r. w sprawie trybu zaopatrzenia materiałowo-technicznego (Biuletyn PKPG nr 26, poz. 115 i nr 33, poz. 144).

§ 3. Paragrafy powołane bez bliższego określenia oznaczają paragrafy niniejszego zarządzenia, paragrafy powołane z dodatkiem „trybu ogólnego“ oznaczają paragrafy zarządzenia wymienionego w § 2.

Rozdział 2 — Plany rozdziału, przydziały i rozdzielniki

§ 4. 1. Skóry i wyroby skórzane dzielą się na rozdzielane przez:

- 1) Prezydium Rządu,
- 2) Ministerstwo Przemysłu Lekkiego.

2. Podział skór i wyrobów skórzanych zgodnie z ust. 1 oznaczony jest w wykazie stanowiącym załącznik nr 1 do zarządzenia.

§ 5. Zaopatrzenie w skóry i wyroby skórzane należy do Centrali Handlowej Przemysłu Skórzanego (centrala zbytu).

§ 6. W zakresie planów rozdziału, przydziałów i rozdzielników stosuje się odpowiednio przepisy §§ 5 — 9 ust. 1 i 2 oraz §§ 10 — 15 trybu ogólnego.

Rozdział 3 — Składanie i realizacja zamówień

§ 7. Odbiorcy składają zamówienia do właściwych biur wojewódzkich centrali zbytu w 3 egzemplarzach. Wykaz biur wojewódzkich centrali zbytu z podaniem ich zasięgu terytorialnego stanowi załącznik nr 2 do zarządzenia. Właściwe jest to biuro wojewódzkie, w którego zasięgu terytorialnym położona jest siedziba odbiorcy.

§ 8. Zamówienia na pasy pędne, artykuły techniczne dla włókiennictwa, artykuły techniczne uszczelniające i inne artykuły techniczne wykonywane stosownie do indywidualnych potrzeb odbiorców powinny być składane na 120 dni a zamówienia na skóry i uprząż 60 dni przed początkiem kwartału, w którym ma nastąpić dostawa.

§ 9. 1. Zamówienia powinny zawierać szczegółową specyfikację a w szczególności:

- 1) dla skór twardych i miękkich — właściwe jednostki miary (w kilogramach lub w metrach kwadratowych) oraz nazwę zgodną z nomenklaturą obowiązującego cennika centrali zbytu,
- 2) dla pasów pędnych — rodzaj skóry (dębica, chromowa), długość, szerokość, sposób łączenia (szyty, klejony wodoodpornie), rodzaj pasa (klinowy, pojedynczy, podwójny), warunki techniczne zużycia pasa (rodzaj maszyny, ciśnienie, temperatura, wilgotność itp.),
- 3) dla artykułów technicznych dla włókiennictwa — nazwę, rodzaj skóry (pergaminowa, chromowa, dębicowa), w miary a dla gońcy czółenkowych ponadto symbol katalogu b. Centrali Zaopatrzenia Materiałowego Przemysłu Włókienniczego,
- 4) dla artykułów technicznych uszczelniających — rodzaj skóry z dołączeniem szczegółowego opisu, rysunku technicznego lub wzoru niez użytym oraz z podaniem rozmiarów, warunki techniczne zużycia artykułów uszczelniających, rodzaj maszyn, ciśnienie, wilgotność itp.,
- 5) dla troków — szerokość, rodzaj skóry (siarkowa, chromowa, pergaminowa),
- 6) dla wyrobów rymarskich — jednostkę miary oraz nazwę zgodną z nomenklaturą obowiązującego cennika centrali zbytu.

2. W zamówieniach na artykuły wymienione w ust. 1 pkt 2 — 5 ilości należy określać wyłącznie w kilogramach bez względu na asortyment zamawianego artykułu.

§ 10. W zakresie składania i realizacji zamówień stosuje się przepisy § 17 ust. 2, § 18, § 19 ust. 2—5 oraz §§ 20—27 trybu ogólnego.

Rozdział 4 — Sprawozdawczość

§ 11. W zakresie sprawozdawczości stosuje się przepis § 28 trybu ogólnego.

Rozdział 5 — Postanowienia końcowe

§ 12. 1. Zarządzenie odnosi się do zaopatrzenia w skórę i wyroby skórzane na rok 1954 i lata następne.

2. Do zamówienia na pierwszy kwartał 1954 r. stosuje się przepis § 19 ust. 1 trybu ogólnego. Niezłożenie zamówienia w terminie powoduje skutki określone w § 19 ust. 3 trybu ogólnego.

Załączniki 2

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI

PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

w z. E. Szyr

Załącznik nr 1 do zarządzenia Przewodniczącego PKPG nr 303 z dnia 26 października 1953 r.

WYKAZ SKÓR I WYROBÓW SKÓRZANYCH

Lp.	Powycza wykazu PKPG nr 29 b	Nazwa materiału	Rozdziała
SKÓRY TWARDE GARBOWANE			
Skóry podeszwowe			
1	10	krupony podeszwowe	Prez. Rządu
2	11	inne skóry podeszwowe	" "
3	12	skóry podeszwowe	" "
Skóry rymarskie			
4	13	skóry blankowe	" "
	14	inne skóry rymarskie	" "
Skóry techniczne			
6	15	skóry pasowe	" "
7	16	skóry techniczne dla włókien.	" "
8	17	inne skóry techniczne	" "
SKÓRY MIĘKKIE GARBOWANE			
Skóry na wierzchy obuwiowe			
9	18	skóry juchtowe	" "
10	19	" bukatowe	" "
11	20	" końskie	" "
12	21	" cielęce	" "
13	22	" świńskie	" "
14	23	inne skóry na wierzchy	" "
Inne skóry miękkie			
15	24	skóry podszewkowe	" "
16	25	" galanteryjne	" "
17	26	" techniczne	" "
18	27	" rękawiczkowe	" "
WYROBY SKÓRZANE			
19	29	pasy pędne skórzane	Min. Prz. Lek.
20	30—37	art. techniczne dla włókien.	" "
21	38	art. techniczne uszczelniające	" "
22	39	inne artykuły techniczne	" "
23	41—43	łuprzą	Prez. Rządu

Załącznik nr 2 do zarządzenia Przewodniczącego PKPG nr 303 z dnia 26 października 1953 r.

Wykaz Biur Wojewódzkich Centrali Handlowej Przemysłu Skórzanego (Łódź, ul. Czackiego 16)

Lp.	Adres	Zasięg terytorialny
1	Warszawa, ul. Wolska 151	m. st. Warszawa i woj. warszawskie
2	Bielawy, ul. Curie Skłodowskiej — barak 2	woj. bydgoskie
3	Łódź, ul. Limanowskiego 166	m. Łódź i woj. łódzkie
4	Radom, ul. Traugutta 52	woj. kieleckie
5	Poznań, ul. Stary Rynek 53/54	woj. poznańskie
6	Białystok, ul. Rynek Kościuszki 26	woj. białostockie
7	Olsztyn, ul. Dąbrowskiego 11	woj. olsztyńskie
8	Gdańsk-Wrzeszcz, ul. Batorego 24/26	woj. gdańskie
9	Szczecin, ul. Malczewskiego 9	woj. szczecińskie
10	Wrocław, ul. Rynek 33/34	woj. wrocławskie
11	Bytom, ul. Poznańska 16	woj. stalinogrodzkie
12	Kraków, ul. Floriańska 28	woj. krakowskie
13	Rzeszów, ul. Nowotki 16	woj. rzeszowskie
14	Lublin, ul. Małgiewska 3	woj. lubelskie
15	Słupsk, ul. Stalina 2	woj. koszalińskie
16	Opole, ul. Wieczorka 12	woj. opolskie
17	Sulechów, ul. Wesoła 8	woj. zielonogórskie

176.

**ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO
PAŃSTWOWEJ KOMISJI****PLANOWANIA GOSPODARCZEGO**

nr 304 z dnia 26 października 1953 r.

(znak: BI—1B—34—39)

w sprawie trybu zaopatrzenia w żelazostopy.

Na podstawie art. 1 i 3 ust. 1 pkt 1 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz. U. Nr 44, poz. 301) zarządza się, co następuje:

Rozdział I. Postanowienia wstępne

§ 1. Zarządzenie dotyczy żelazostopów wymienionych w wykazie stanowiącym załącznik do zarządzenia.

§ 2. Przy zaopatrzeniu jednostek państwowych i spółdzielczych w żelazostopy mają zastosowanie przepisy niniejszego zarządzenia oraz powołane, przepisy zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego nr 221 z dnia 10 sierpnia 1953 r. w sprawie trybu zaopatrzenia materiałowo-technicznego (Biuletyn PKPG nr 26, poz. 115 i nr 33, poz. 144).

§ 3. Paragrafy powołane bez bliższego określenia oznaczają paragrafy niniejszego zarządzenia a paragrafy powołane z dodatkiem „trybu ogólnego“ oznaczają paragrafy zarządzenia wymienionego w § 2.

Rozdział II. Plany rozdziału, przydziały i rozdzielniki

§ 4. Żelazostopy rozdziela Ministerstwo Hutnictwa, Centralny Zarząd Zaopatrzenia.

§ 5. Zaopatrzenie w żelazostopy należy do Centralnego Zarządu Zaopatrzenia Ministerstwa Hutnictwa (centrala zbytu).

§ 6. W zakresie planów rozdziału, przydziałów i rozdzielników stosuje się odpowiednio postanowienia §§ 5—8, 9 ust. 1 i 2, oraz §§ 10—15 trybu ogólnego.

Rozdział III. Składanie i realizacja zamówień

§ 7. 1. Zamówienia należy składać na 20 dni przed rozpoczęciem kwartału, w którym ma nastąpić dostawa.

2. W zamówieniu należy podać cel zużycia żelazostopu.

§ 8. Zamówienia wymagają uprzedniej akceptacji centralnego zarządu (jednostki równorzędnej), któremu podlega odbiorca.

§ 9. W przypadku gdy użycie zamówionego żelazostopu na cele określone w zamówieniu byłoby gospodarczo nie uzasadnione centrala zbytu może w ciągu 10 dni od dnia otrzymania zamówienia zaofiarować odbiorcy inny artykuł zastępczy zamiast zamówionego żelazostopu. Przepis § 20 ust. 2—5 trybu ogólnego ma odpowiednie zastosowanie.

§ 10. Zamówienia na żelazostopy pochodzące z importu centrala zbytu przesyła do właściwej centrali handlu zagranicznego jako do wykonawcy.

§ 11. W zakresie składania i realizacji zamówień stosuje się odpowiednio postanowienia §§ 17, 18, 19 ust. 2—5 oraz §§ 20—27 trybu ogólnego z następującymi zmianami:

1) § 17 ust. 1 trybu ogólnego stosuje się z tą zmianą, że zamówienia należy składać w 5 egzemplarzach.

2) § 20 ust. 1 i 2 trybu ogólnego stosuje się ze zmianą wynikającą z § 10.

Rozdział IV. Sprawozdawczość

§ 12. W zakresie sprawozdawczości stosuje się postanowienia § 28 trybu ogólnego.

Rozdział V. Postanowienia końcowe

§ 13. Zarządzenie odnosi się do zaopatrzenia w żelazostopy na rok 1954 i lata następne.

Załącznik 1

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI

PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

w z. E. Szyr

Załącznik do zarządzenia Przewodniczącego PKPG nr 304 z dnia 26 października 1953 r.

WYKAZ

żelazostopów rozdzielanych przez Ministerstwo Hutnictwa

Poz. wyk. zużycia PKPG nr 2. b	Nazwa materiału
Branża II	
11	Żelazomangan affine Fe-Ma-af. do 0,35% P
12	Żelazomangan affine Fe-Ma-af. powyżej 0,35% P
13	Żelazokrzem Fe-Si
14	Żelazochrom miękki Fe-Cr do 0,07% C
15	Żelazochrom miękki Fe-Cr od 0,08 — 0,10% C
15	Żelazochrom miękki Fe-Cr od 0,11 — 0,15% C
16	Żelazochrom półtwardy Fe-Cr od 0,16 — 1% C
17	Żelazochrom twardy Fe-Cr powyżej 1% C
18	Żelazofosfor Fe-P
19	Krzemomangan Si-Mn
20	Krzemowapn Si-Ca
23	Żelazowolfram Fe-W
24	Żelazomolibden Fe-Mo
25	Żelazowanad Fe-V
26	Żelazotytan Fe-Ti
27	Żelazonikiel Fe-Ni
28	Żelazoniob Fe-Nb

177.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

nr 305 z dnia 26 października 1953 r.

(znak BI—1B—34—40)

w sprawie trybu zaopatrzenia w odzież służbową specjalną (ochronną i roboczą).

Na podstawie art. 1 i art. 3 ust. 1, pkt 1 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz. U. Nr 44, poz. 301) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1. — Postanowienia wstępne

§ 1. Zarządzenie dotyczy odzieży służbowej specjalnej (ochronnej i roboczej) wymienionej w wykazie stanowiącym załącznik nr 1 do zarządzenia, zwanej w dalszej treści zarządzenia odzieżą.

§ 2. Przy zaopatrzeniu jednostek państwowych i spółdzielczych w odzież należy stosować przepisy niniejszego zarządzenia oraz powołane przepisy zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego nr 221 z dnia 10 sierpnia 1952 r. w sprawie trybu zaopatrzenia materiałowo-technicznego (Biuletyn PKPG nr 26, poz. 115 i nr 33, poz. 144).

§ 3. Paragrafy powołane bez bliższego określenia oznaczają paragrafy niniejszego zarządzenia, a paragrafy powołane z dodatkiem „trybu ogólnego“ oznaczają paragrafy zarządzenia wymienionego w § 2.

Rozdział 2. — Plany rozdziału, przydziały i rozdzielniki

§ 4. Odzież rozdziela Prezydium Rządu.

§ 5. 1. Zaopatrzenie w odzież w zależności od jej asortymentu należy do następujących central zbytu:

- 1) Centrala Odzieżowa,
- 2) Centrala Handlowa Przemysłu Skórzanego,
- 3) Centrala Sprzętu Pożarniczego, Ratunkowego i Ochronnego,

4) „Spółnota Pracy“ Spółdzielcza Organizacja Zbytu Drobnej Wytwórczości.

2. Oznaczenie właściwości central zbytu w zakresie zaopatrzenia w odzież zawiera wykaz stanowiący załącznik nr 1 do zarządzenia.

§ 6. 1. W ciągu 21 dni od dnia otrzymania zawiadomienia o wysokości przydziału jednostki, które otrzymały zawiadomienie, rozdzielają odzież na centralne zarządy (jednostki równorzędne) i przesyłają te rozdzielniki do wiadomości właściwej centrali zbytu (§ 4). Rozdzielniki powinny być sporządzane wg wzoru stanowiącego załącznik nr 2 do zarządzenia.

2. W ciągu 15 dni od dnia otrzymania rozdzielników, o których mowa w ust. 1, centralne zarządy (jednostki równorzędne) sporządzają rozdzielniki z podziałem na województwa dla podległych im odbiorców i przesyłają te rozdzielniki do wiadomości właściwych central zbytu oraz do wiadomości właściwych terenowo jednostek zbytu tych central. Rozdzielniki sporządzać należy wg wzoru stanowiącego załącznik nr 3 do zarządzenia.

3. Właściwymi terenowo jednostkami zbytu są te jednostki, w których zasięgu terytorialnym położona jest siedziba odbiorcy. Wykaz terenowych jednostek zbytu podlega centralom zbytu z podaniem zasięgu terytorialnego stały, a załącznik nr 4 do zarządzenia.

§ 7. Jednostki dysponujące przydziałem mogą w porozumieniu z właściwą centralą zbytu dokonywać w ramach przydziału zmian w rozdzielnikach odzieży.

§ 8. W zakresie planów rozdziału, przydziałów i rozdzielników stosuje się przepisy §§ 5—8, § 9 ust. 2 oraz §§ 10—14 trybu ogólnego z tą zmianą, że przewidziane w przepisach trybu ogólnego kompetencje Prezesa Centralnego Urzędu Gospodarki Materiałowej przysługują Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego a kompetencje Centralnego Urzędu Gospodarki Materiałowej — Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

Rozdział 3. — Składanie i realizacja zamówień

§ 9. Zamówienia na odzież należy składać na 90 dni przed początkiem kwartału, w którym ma nastąpić dostawa, właściwym jednostkom zbytu (§ 5 ust. 2 i § 6 ust. 3).

§ 10. W zamówieniach na odzież impregnowaną należy podać rodzaj impregnacji (ogniodoporną, wodoodporną, przeciwwkogaślną).

§ 11. W zakresie składania i realizacji zamówień stosuje się przepisy § 17, § 18 ust. 1 i 4, § 19 ust. 2—5 oraz §§ 20—27 trybu ogólnego ze zmianą określoną w § 9 oraz z tą zmianą, że przewidywane w przepisach trybu ogólnego kompetencje Prezesa Centralnego Urzędu Gospodarki Materiałowej przysługują Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego a kompetencje Centralnego Urzędu Gospodarki Materiałowej — Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

Rozdział 4. — Sprawozdawczość

§ 12. W zakresie sprawozdawczości stosuje się przepis § 28 trybu ogólnego.

Rozdział 5. — Postanowienia końcowe

§ 13. 1. Zarządzenie odnosi się do zaopatrzenia w odzież na rok 1954 i lata następne.

2. Do zamówień na pierwszy kwartał 1954 r. stosuje się przepis § 19 ust. 1 trybu ogólnego. Niezłożenie zamówienia w terminie powoduje skutki określone w § 19 ust. 3 trybu ogólnego.

Załączniki 4

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

w z. E. Szyf

Załącznik nr 1 do zarządzenia Przewodniczącego PKPG nr 305 z dnia 26 października 1953 r.

WYKAZ ODZIEŻY SŁUŻBOWEJ I SPECJALNEJ (OCHRONNEJ I ROBOCZEJ)

L.p.	Nr poz. wykazu 29-b branża XVIII	Nazwa artykułu	Właściwa centrala zbytu
Odzież specjalna (ochronna i robocza)			
1	245	Bluza robocza drelich bawełniany	Centrala Odzieżowa
2	246	Spodnie robocze drelich bawełniany	"
3	247	Bluza robocza lniana	„Spółnota Pracy“
4	248	Spodnie robocze lniane	"
5	249	Bluza robocza płócienna biała	"
6	250	Spodnie robocze płócienne białe	"
7	251	Bluza szybowa	Centr. Sprz. Pożarn. Rat. i Ochr.
8	252	Spodnie szybowe	"
9	—	Kaptur szybowy	"
10	253	Bluza brezentowa	"
11	254	Spodnie brezentowe	"
12	255	Bluza kwasoodporna	"
13	256	Spodnie kwasoodporne	"
14	257	Bluza impregnowana	"
15	258	Spodnie impregnowane	"
16	259	Bluza watawana	Centrala Odzieżowa
17	260	Spodnie watawane	"
18	—	Kamizelka watawana	"
19	261	Bluza futrzana	Centr. Handl. Przem Skórz.
20	262	Spodnie futrzane	"
21	263	Bluza rybacka	Centr. Sprz. Pożarn. Rat. i Ochr.
22	—	Spodnie rybackie	"
23	264	Spodnie robocze z szelkami bawełn. męskie	Centrala Odzieżowa
24	265	Spodnie robocze z szelkami bawełn. damskie	"
25	267	Kombinezon drelich bawełniany męski	"
26	267	Kombinezon drelich bawełniany damski	"
27	268	Kombinezon dla monterów	"
28	269	Kombinezon przeciwpyłowy	"
29	270	Kombinezon brezentowy	Centr. Sprz. Pożarn. Rat. i Ochr.
30	271	Kombinezon impregnowany	"
31	272	Kombinezon kwasoodporny	"
32	273	Kombinezon futrzany	Centr. Handl. Przem Skórz.
33	274	Płaszcz rob. drelich. bawełn. męski	Centrala Odzieżowa
34	275	Płaszcz rob. drelich. bawełn. damski	"
35	276	Płaszcz rob. płócienny męski	"
36	277	Płaszcz rob. płócienny damski	"
37	278	Płaszcz ochronny satynowy męski	"
38	279	Płaszcz ochronny satynowy damski	"
39	280	Płaszcz lekarski	"
40	281	Płaszcz przeciwdeszczowy	"
41	282	Kurtka przeciwdeszczowa	"
42	283	Peleryna przeciwdeszczowa	"
43	284	Kożuch długi kryty	Centr. Handl. Przem Skórz.
44	285	Kożuch długi niekryty	"
45	286	Kożuch krótki kryty	"
46	287	Kożuch krótki niekryty	"
47	288	Kożuch krótki kamizelka	"
48	289	Koszule ochronne flanelowe	Centrala Odzieżowa
49	290	Koszule ochronne drelichowe	"
50	290	Kalesony ochronne flanelowe	"
51	291	Kalesony ochronne płócienne	"
52	291	Fartuch front. drelich bawełniany	„Spółnota Pracy“
53	292	Fartuch front. płócienny biały	"
54	294	Fartuch brezentowy	Centr. Sprz. Pożarn. Rat. i Ochr.
55	295	Fartuch juchtowy	"
56	295	Fartuch lniany	„Spółnota Pracy“
57	296	Fartuch podgumowany brezentowy	Centr. Sprz. Pożarn. Rat. i Ochr.
58	—	Fartuch podgumowany bawełniany	"
59	297	Fartuch impregnowany	"
60	—	Rękawice tekstylne	"
61	312	Rękawice brezentowe	"
62	313	Rękawice jutowe	"
63	319	Dłonicze tekstylne	"
64	—	Dłonicze brezentowe	"
65	—	Dłonicze jutowe	"
66	320	Woreczki naręczne tekstylne	"
67	—	Woreczki naręczne brezentowe	"
68	—	Woreczki naręczne jutowe	"
69	321	Naramienniki tekstylne	"
70	—	Naramienniki brezentowe	"
71	—	Naramienniki jutowe	"
72	322	Trzewiki przem. skórzane	Centr. Handl. Przem Skórz.

L.p.	Nr poz. wykazu 29-b branża XVIII	Nazwa artykułu	Właściwa centrala zbytu
73	323	Trzewiki przem. skór. na gumie	Centr. Handl. Przem. Skórz.
74	324	Drewniaki, trzewiki skórzane na drewnie	"
75	325	Drewniaki trepy skórzane na drewnie	"
76	326	Drewniaki trzewiki na drewnie	"
77	327	Drewniaki trepy tekstylne na drewnie	"
78	328	Buty z cholewami długimi	"
79	329	Buty saperki	"
80	330	Buty brezentowe na drewn. spodzie	"
81	331	Buty garbarskie	"
82	332	Buty filcowe	"
83	333	Buty gumowe do kolan	"
84	334	Buty gumowe do bioder	"
85		Trzewiki gumowe sznurowane (kanadyjki)	"
Odzież służbowa			
86	337	Bluza mundurowa sukienka	Centrala Odzieżowa
87	338	Spodnie mundurowe sukienne długie	"
88	339	Spodnie mundurowe sukienne bryczesy	"
89	340	Spódniczka mundurowa sukienka	"
90	341	Płaszcz mundurowy sukienny	"
91	342	Kurtki (półpłaszcze) mundur. sukien.	"
92	343	Bluza mundurowa drelichowa	"
93	344	Spodnie mund. długie spinane u dołu z mankietem	"
94	345	Spodnie mundurowe drelích bryczesy	"
95	346	Spódniczki drelíchowe damskie	"
96	349	Mundur sukienny strażacki	"
97	350	Płaszcz sukienny strażacki	"
98	352	Mundur drelíchowy strażacki	"
99	353	Ubranie robocze brezentowe strażackie	Centr. Sprz. Pożarn. Rat. i Ochr.

Załącznik nr 4 do zarządzenia Przewodniczącego PKPG nr 305 z dnia 26 października 1953 r.

**WYKAZ TERENOWYCH JEDNOSTEK ZBYTU PODLEGLYCH
CENTRALOM ZBYTU ROZPROWADZAJĄCYM ODZIEŻ**

L.p.	Nazwa i adres jednostki	Zakres działania
1	Biuro Wojew. Centrali Odzieżowej w Warszawie, ul. Widok 5	woj. warszawskie i m. st. Warszawa
2	" " " " w Łodzi, ul. Piotrkowska 52	" łódzkie i m. Łódź
3	" " " " w Radomiu, ul. Plac Stare Miasto 12	" kieleckie
4	" " " " w Lublinie, ul. Grabarska 3	" lubelskie
5	" " " " w Białymstoku, ul. Grunwaldzka 8	" białostockie
6	" " " " w Olsztynie, ul. Piastowska 46	" olsztyńskie
7	" " " " w Gdańsku, ul. Grunwaldzka 104/106	" gdańskie
8	" " " " w Bydgoszczy, ul. Stalina 68 barak 4	" bydgoskie
9	" " " " w Szczecinie, ul. Cieszymiera 10a	" szczecińskie
10	" " " " w Poznaniu, Plac Wolności 18	" poznańskie
11	" " " " we Wrocławiu, ul. Antoniego 2/4	" wrocławskie
12	" " " " w Stalinogrodzie, ul. Stawowa 10	" stalinogrodzkie
13	" " " " w Krakowie, ul. M. Reja 4	" krakowskie
14	" " " " w Przemyśle, ul. Weygarta 2	" rzeszowskie
15	" " " " w Opolu, ul. Kołłątaja 14/16	" opolskie
16	" " " " w Słupsku, ul. Wojska Polskiego 12	" koszalińskie
17	" " " " w Zielonej Górze, ul. Rynek Drzewny 1	" zielonogórskie
18	Oddz. Wojew. „Spółnota Pracy“ w Warszawie, ul. Bracka 18	" warszawskie i m. st. Warszawa
19	" " " " w Łodzi, ul. Jaracza 72	" łódzkie i m. Łódź
20	" " " " w Radomiu, Pl. 3-go Maja 5	" kieleckie
21	" " " " w Lublinie, ul. Chmielna 4	" lubelskie
22	" " " " w Białymstoku, ul. Stalina 4/6	" białostockie
23	" " " " w Olsztynie, ul. Wojska Polskiego 5	" olsztyńskie
24	" " " " w Gdańsku, ul. Elżbietanek 10/11	" gdańskie
25	" " " " w Bydgoszczy, ul. Dworcowa 46	" bydgoskie
26	" " " " w Poznaniu, ul. Kolejowa 19	" poznańskie
27	" " " " w Szczecinie, ul. Wielka 7/8	" szczecińskie
28	" " " " we Wrocławiu, ul. Mikołaja 16/18	" wrocławskie
29	" " " " w Stalinogrodzie, ul. Św. Jacka 1a	" stalinogrodzkie
30	" " " " w Krakowie, ul. Lubicz 9	" krakowskie
31	" " " " w Przemyśle, ul. Jagiellońska	" rzeszowskie
32	" " " " w Nowej Soli, ul. 9-go Maja	" zielonogórskie
33	" " " " w Opolu, ul. Szpitalna 4	" opolskie
34	" " " " w Koszalinie, ul. Szeroka 38	" koszalińskie

**ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO
PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO**

nr 306 z dnia 26 października 1953 r.
(znak: BI—1B—34—41)

w sprawie trybu zaopatrzenia w tkaniny.

Na podstawie art. 1 i art. 3 ust. 1 pkt 1 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz. U. Nr 44, poz. 301) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1. — Postanowienia wstępne.

§ 1. Zarządzenie dotyczy tkanin wymienionych w wykazie stanowiącym załącznik nr 1 do zarządzenia zwanych w dalszej treści zarządzenia „tkaninami“.

§ 2. Przy zaopatrzeniu jednostek państwowych i spółdzielczych w tkaniny należy stosować przepisy niniejszego zarządzenia oraz powołane przepisy zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego nr 221 z dnia 10 sierpnia 1953 r. w sprawie trybu zaopatrzenia materiałowo-technicznego (Biuletyn PKPG nr 26, poz. 115 i nr 33, poz. 144).

§ 3. Paragrafy powołane bez bliższego określenia oznaczają paragrafy niniejszego zarządzenia a paragrafy powołane z dodatkiem „trybu ogólnego“ oznaczają paragrafy zarządzenia wymienione w § 2.

Rozdział 2. — Plany rozdziału, przydziały i rozdzielniki.

§ 4. 1. Tkaniny rozdziela:

- 1) Prezydium Rządu,
- 2) Ministerstwo Przemysłu Lekkiego.

2. Podział tkanin zgodnie z ust. 1 oznaczony jest w wykazie stanowiącym załącznik nr 1 do zarządzenia.

§ 5. Zaopatrzenie w tkaniny należy do Centrali Tekstylniej zwanej w dalszej treści zarządzenia „centralą zbytu“.

§ 6. 1. W terminie 21 dni od dnia otrzymania zawiadomienia o wysokości przydziału, jednostki, które otrzymały zawiadomienie dzielą przydział na podległe im centralne zarządy lub jednostki równorzędne i przesyłają rozdzielniki sporzą-

dzone wg wzoru stanowiącego załącznik nr 2 do zarządzenia, do wiadomości centrali zbytu.

2. Centralne zarządy lub jednostki równorzędne w terminie 14 dni od dnia otrzymania zawiadomienia o wysokości przyznanej im ilości tkanin (ust. 1) dzielą ilość tę na podległych im odbiorców i przesyłają rozdzielniki sporządzone wg wzoru stanowiącego załącznik nr 3 do zarządzenia do centrali zbytu oraz do właściwej terytorialnie ekspozytury wojewódzkiej centrali zbytu.

3. Właściwa jest ta ekspozytura wojewódzka, w której zasięgu terytorialnym położona jest siedziba odbiorcy. Oznaczenie właściwości terytorialnej ekspozytur wojewódzkich centrali zbytu zawiera wykaz stanowiący załącznik nr 4 do zarządzenia.

4. Rozdzielniki, o których mowa w ust. 1 mogą być zmienione jedynie po porozumieniu z centralą zbytu.

§ 7. W zakresie planów rozdziału, przydziałów i rozdzielników stosuje się przepisy §§ 5—9 ust. 2 oraz §§ 10—14 trybu ogólnego.

Rozdział 3. — Składanie i realizacja zamówień.

§ 8. Zamówienia na tkaniny odbiorcy składają na 90 dni przed początkiem kwartału, w którym ma nastąpić dostaw

§ 9. W zakresie składania i realizacji zamówień stosuje się przepisy § 17, 18, 19 ust. 2—5 oraz §§ 20—27 trybu ogólnego przy czym § 17 ust. 1 trybu ogólnego stosuje się z tą zmianą że zamówienia należy składać właściwym wojewódzkim ekspozyturom centrali zbytu (§ 6 ust. 3).

Rozdział 4. — Sprawozdawczość.

§ 10. W zakresie sprawozdawczości stosuje się przepis § 28 trybu ogólnego.

Rozdział 5. — Postanowienia końcowe.

§ 11. 1. Zarządzenie odnosi się do zaopatrzenia w tkaniny na rok 1954 i lata następane.

2. Do zamówień na pierwszy kwartał 1954 r. stosuje się przepis § 19 ust. 1 trybu ogólnego.

Niezłożenie zamówienia w terminie powoduje skutki określone w § 19 ust. 3 trybu ogólnego.

Załączniki 4

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

w z. E. Szyr

Załącznik nr 1 do zarządzenia Przewodniczącego PKPG nr 306 z dnia 26 października 1953 r.

WYKAZ TKANIN

Lp.	Pozycja wykazu 29b	Wyszczególnienie	Rozdziela
Branża XXVII			
I. Tkaniny bawełniane			
1	126	ręcznikowe	Prezydium Rządu
2	130—132	poszewkowe, poszwowe, prześcieradłowe	„ „
3	141	drelich i cajt	„ „
4	120—125 127—129	bieliźniane	„ M.P.L. „
5	133—136	pościelowe (nie wymienione w Lp. 2)	„
6	137—139	stołowe	„
7	140	plaszczowe	„
8	142—146	inne odzieżowe (w tym genua kord)	„
9	148—149	dekoracyjne	„
10	—	flanela	„
II. Tkaniny wełniane			
11	154—156	sukno mundurowe	Prezydium Rządu
12	157	gabardina mundurowa	„ „
13	158—160	sukno płaszczowe	„ „
14	161	gabardina płaszczowa	„ „

Lp.	Pozycja wykazu 2. b	Wyszczególnienie	Rozdziała
15	162—177	ubraniowe	
16	178—182	plaszczki męskie	M.P.L.
17	183—193	sukniowe	"
18	194—196	kostiumowe damskie	"
19	197—201	plaszczowe damskie	"
20	202—203	pledy	"
21	207	kocyki dziecięce	"
22	213—218	tkaniny specjalne	"
23	204—206	koce	"
24	219	watalina	Prezydium Rządu
25	220	wata krawiecka	M.P.L.
		III. Tkaniny lniano-pakulane	"
26	228—229	bieliźniane	
27	230—236	pościelowe	"
28	237—243	stołowe	"
29	244—248	odzieżowe	"
30	249—250	dekoracyjne	"
31	255	pakulano-opakunkowe	"
32	257—259	tkaniny jutowe	Prezydium Rządu
33	263—266	worki tkane	" "
34	—	sienniki	" "
		IV. Tkaniny jedwabne i wyroby pokrewne	
35	291—292	bieliźniane	
36	293	podszewkowe	M.P.L.
37	294	bluzkowe	"
38	295	sukienkowe	"
39	296—303	pozostałe tkaniny jedwabne	"
40	309	plusze i pokrewne — odzieżowe	"
41	—	" " — genua kord	"
42	310	" " — meblowe	"
43	311	dekoracyjne	"

Skrót: „MPL“ oznacza Ministerstwo Przemysłu Lekkiego.

Rozdział artykułów wymienionych wyżej w grupie I (Lp. 4—10), w grupie II (Lp. 15—22), w grupie III (Lp. 26—30), i w grupie IV (Lp. 35—39) następuje w ramach globalnego przydziału ustalonego przez Prezydium Rządu dla poszczególnych resortów.

Ministerstwo (centralny zarząd)

Załącznik nr 2 do zarządzenia Przewodniczącego PKPG nr 306 z dnia 26 października 1953 r.

ROZDZIELNIK ROCZNY
tkanin na centralne zarządy lub jednostki równorzędne

L. p.	Centralne Zarządy lub jednostki równorzędne	Tkaniny pościelowe					Tkaniny ręcznikowe					Sukna mundurowe					itd.	
		kwartał				Razem	kwartał				Razem	kwartał				Razem		
		I	II	III	IV		I	II	III	IV		I	II	III	IV			
	Razem																	

Centralny Zarząd Przem.
(jednostka równorzędna)
podlegający Ministerstwu
Jedn. miary

Załącznik nr 3 do zarządzenia Przewodniczącego PKPG nr 306 z dnia 26 października 1953 r.

ROZDZIELNIK ROCZNY
na odbiorców tkanin

L. p.	Odbiorcy w układzie wojewódzkim	A s o r t y m e n t															itd.	
		np. tkaniny jutowe					np. tkaniny bieliźniane					np. sukno mundurowe						
		kwartał				Razem	kwartał				Razem	kwartał				Razem		
		I	II	III	IV		I	II	III	IV		I	II	III	IV			
		3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17		
I	np. woj. bydgoskie																	
1	Zakład																	
2	Zakład																	
	razem																	
II	woj. gdańskie																	
1	Zakład																	
2	Zakład																	
	itd.																	

Załącznik nr 4 do zarządzenia Przewodniczącego PKPG nr 306 z dnia 26 października 1953 r.

WYKAZ EKSPOZYTUR WOJEWÓDZKICH CENTRALI TEKSTYLNICH

L.p.	Nazwa i adres ekspozytury	terytorialny zasięg działania
1	Ekspozytura Wojewódzka we Wrocławiu, ul. Rzeźnicza 1	Województwo wrocławskie
2	„ „ w Rzeszowie, ul. Lwowska 13/15	„ rzeszowskie
3	„ „ w Poznaniu, ul. Rzeczpospolitej 9	„ poznańskie
4	„ „ w Opolu, ul. Barlickiego 5	„ opolskie
5	„ „ w Olsztynie, ul. Gietkowskiego 1	„ olsztyńskie
6	„ „ w Łodzi, ul. Piotrkowska 78	„ łódzkie i m. Łódź
7	„ „ w Krakowie, ul. Rynek Gl. 8	„ krakowskie
8	„ „ w Koszalinie, ul. Świerczewskiego 3	„ koszalińskie
9	„ „ w Kielcach, ul. Daszyńskiego 2	„ kieleckie
10	„ „ w Stalinogrodzie, ul. Warszawska 8	„ stalinogrodzkie
11	„ „ w Gdańsku, ul. Libermana 38	„ gdańskie
12	„ „ w Bydgoszczy, ul. Wierzbickiego 3	„ bydgoskie
13	„ „ w Białymstoku, ul. Grunwaldzka 11/15	„ białostockie
14	„ „ w Zielonej Górze, ul. Bohaterów Stalingradu 28	„ zielonogórskie
15	„ „ w Lublinie, ul. 3-go Maja 22	„ lubelskie
16	„ „ w Warszawie, ul. Grażyny 19	„ warszawskie i m. st. Warszawa
17	„ „ w Szczecinie, ul. Sobiesława 2	„ szczecińskie

179.

**ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO
PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO**

nr 307 z dnia 26 października 1953 r.
(znak: BI—1B—34—43)

**w sprawie trybu zaopatrzenia w sprzęt pożarniczy, ratunkowy
i ochronny.**

Na podstawie art. 1 i art. 3 ust. 1 pkt 1 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz. U. Nr 44, poz. 301) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1 — Postanowienia wstępne.

§ 1. Zarządzenie dotyczy sprzętu pożarniczego, ratunkowego i ochronnego wymienionego w wykazie stanowiącym załącznik nr 1 do zarządzenia, zwanego w dalszej treści zarządzenia „sprzętem“.

§ 2. Przy zaopatrzeniu jednostek państwowych i spółdzielczych w sprzęt należy stosować przepisy niniejszego zarządzenia oraz powołane przepisy zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (PKPG) nr 221 z dnia 10 sierpnia 1953 r. w sprawie trybu zaopatrzenia materiałowo-technicznego (Biuletyn PKPG nr 26, poz. 115 i nr 33, poz. 144).

§ 3. Paragrafy powołane bez bliższego określenia oznaczają paragrafy niniejszego zarządzenia — a paragrafy powołane z dodatkiem „trybu ogólnego“ oznaczają paragrafy zarządzenia, wymienionego w § 2.

Rozdział 2 — Plany rozdziału, przydziały i rozdzielniki.

§ 4. 1. Sprzęt dzieli się na:

- 1) rozdzielany przez:
 - a) Ministerstwo Gospodarki Komunalnej,

b) Centralę Sprzętu Pożarniczego, Ratunkowego i Ochronnego,

2) nierozdzielany.

2. Podział sprzętu na rozdzielany zgodnie z ust. 1 pkt 1 i na nierozdzielany oznaczony jest w wykazie stanowiącym załącznik nr 1 do zarządzenia.

§ 5. Zaopatrzenie w sprzęt należy do Centrali Sprzętu Pożarniczego, Ratunkowego i Ochronnego (centrala zbytu).

§ 6. W zawiadomieniach o wysokości przydziałów sprzętu wymienionego w pozycji 5, 8, 10—11 i 13 wykazu stanowiącego załącznik nr 1 do zarządzenia, centrala zbytu wskazuje składy, którym należy składać zamówienia na ten sprzęt.

§ 7. 1. W zakresie planów rozdziału, przydziałów i rozdzielników sprzętu stosuje się odpowiednio przepisy §§ 5—9 ust. 1—2 oraz §§ 10—16 trybu ogólnego, przy czym określone w § 9 trybu ogólnego rozdzielniki należy sporządzać:

- 1) w 1 egzemplarzu na centralne zarządy (jednostki równorzędne),
- 2) w 2 egzemplarzach na odbiorców przy czym należy sporządzić osobne rozdzielniki dla grupy odbiorców, których siedziby położone są w zasięgu terytorialnym każdej hurtowni rejonowej centrali zbytu (składów).

2. Wykaz hurtowni centrali zbytu z podaniem zasięgu terytorialnego stanowi załącznik nr 2 do zarządzenia.

Rozdział 3 — Składanie i realizacja zamówień.

§ 8. 1. Zamówienia na sprzęt wymieniony pod poz. 5—8, 10—11 i 13 wykazu stanowiącego załącznik nr 1 do zarządzenia powinny być składane we właściwym zakładzie produkcyjnym (§ 6) a zamówienia na pozostały sprzęt właściwym rejonowym hurtowniom centrali zbytu (§ 7 ust. 2).

2. Zamówienia powinny być składane w 2 egzemplarzach.

§ 9. W razie braku na składzie sprzętu wymienionego pod poz. 47—52 wykazu stanowiącego załącznik nr 1 do zarzą-

dzenia wykonawca zamówienia może przesunąć termin wykonania zamówienia na następny kwartał.

§ 10. W zakresie składania i realizacji zamówień stosuje się przepisy § 17 ust. 2, §§ 18 i 19, § 20 ust. 2—5 oraz §§ 21—27 trybu ogólnego przy czym § 19 ust. 1 trybu ogólnego stosuje się z tą zmianą, że zamówienia na sprzęt wymieniony pod poz. 14—46 wykazu stanowiącego załącznik nr 1 do zarządzenia powinny być składane na 90 dni przed początkiem kwartału, w którym ma nastąpić dostawa.

Rozdział 4 — Sprawozdawczość.

§ 11. W zakresie sprawozdawczości stosuje się przepis § 28 trybu ogólnego.

Rozdział 5 — Postanowienia końcowe.

§ 12. 1. Zarządzenie odnosi się do zaopatrzenia w sprzęt na 1954 rok i lata następne.

2. Do zamówienia na sprzęt określony w § 10 na pierwszy kwartał 1954 r. stosuje się przepis § 19 ust. 1 trybu ogólnego bez zmiany określonej w § 10. Niezłożenie w terminie zamówienia powoduje skutki określone w § 19 ust. 3 trybu ogólnego.

Załączniki 2

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

w z. E. Szyr

Załącznik nr 1 do zarządzenia Przewodniczącego PKPG nr 307 z dnia 26 października 1953 r.

WYKAZ

sprzętu pożarniczego, ratunkowego i ochronnego

Lp.	Wykaz 29 b		Nazwa sprzętu
	Branża	Poz.	
1	XVIII	33	Sprzęt rozdzielany: a) przez Ministerstwo Gospodarki Komunalnej maski przemysłowe do pochłaniaczy wszelkiego typu pasy bezpieczeństwa fartuchy dla spawaczy gaśnice węże tłoczne b) przez Centralę Sprzętu Pożarniczego, Ratunkowego i Ochronnego samochody pożarnicze beczkowszy dwukołowe poj. 300 l. wozy konne — gaśnicze wózki gaśnicze (do przewożenia motopompy) koce pożarnicze, azbestowe motopompy sikawki pożarnicze agregaty pianowe i śniegowe drabiny pożarnicze
1a	XVIII	74	
2	"	76	
3	"	130, 133, 134, 135	
4	"	149—151	
5	XV	29—35, 37, 38	
6	"	36	
7	"	39	
8	"	40	
9	"	115	
10	XVIII	117, 118	
11	XVIII	122	
12	"	139, 140	
13	"	204, 210	
14	"	18—23	Sprzęt nierozdzielany sprzęt ratowniczy aparaty tlenowe aparaty do oddychania maski zapasowe do aparatów ochronnych półmaski przemysłowe pochłaniacze do masek filtry odoliwiające tłumiki do uszu zasłony skórzany sprzęt ochronny łapy rękawice ochronne, skórzane azbestowy sprzęt ochronny tarcze ochronne, azbestowe silniki do motopomp części zamienne do motopomp hydronetki hydronetki z wężykiem i wylotem tryskacze zbiorniki brezentowe do wody prądownice pianowe zasysacze „Komet“ węże ssawne zwijadła do węży sprzęt pożarniczy, pomocniczy armatura pożarnicza stojaki hydrantowe bosaki i drażki do nich sprzęt pożarniczy burzący " " tłumiący " " alarmowy " " oświetleniowy uzbrojenie osobiste strażaka filtry przeciwpyłowe okulary ochronne szkła zapasowe ładunki do gaśnic pianowych i plynowych środki gaśnicze („Tetra," proszek) środki pianotwórcze „Petezianol“
15	"	24, 25	
16	"	27—31	
17	"	32—34	
18	"	35—38	
19	"	39—50	
20	"	56	
21	"	57	
22	"	36—69	
23	"	75, 77, 78	
	"	31—94	
24	"	79—80	
25	"	95—102	
26	"	109—114	
27	"	116	
28	"	119—120	
29	"	121	
30	"	123, 124	
31	"	125	
32	"	126	
33	"	127	
34	"	142—145	
35	"	146	
36	"	152—156	
37	"	157, 158	
38	"	159—168	
39	"	170—199, 202	
40	"	200, 201, 203	
41	"	211—216	
42	"	217—218	
43	"	219—221	
44	"	222—227	
45	"	228—231	
46	"	233—244	
47	"	51, 52	
48	"	30—64	
49	"	65	
50	"	128, 129, 131, 132	
51	"	136—138	
52	"	147, 148	

Załącznik nr 2 do zarządzenia
Przewodniczącego PKPG
nr 307 z dnia 26 października 1953 r.

**WYKAZ HURTOWNI REJONOWYCH (składów)
(Centrali Sprzętu Pożarniczego, Ratunkowego i Ochronnego
(CSPRiO))**

Adres Hurtowni Rejonowych	Zasięg terytorialny
Hurtownia Rej. C.S.P.R. i O. BYDGOSZCZ, ul. Chodkiewicza Nr 9/11	woj. bydgoskie, gdańskie i koszalińskie
Hurtownia Rej. C.S.P.R. i O. KRAKÓW, ul. Rynek Główny 33	woj. krakowskie, rze- szowskie i kieleckie
Hurtownia Rej. CSPR i O. ŁÓDŹ, ul. Południowa 32	woj. łódzkie i m. Łód
Hurtownia Rej. C.S.P.R. i O. POZNAŃ, ul. Dąbrowskiego Nr 53—55	woj. poznańskie, zielono- górskie i szczecińskie
Hurtownia Rej. C.S.P.R. i O. STALINOGRÓD, ul. Kopernika 12	woj. stalinogrodzkie
Hurtownia Rej. C.S.P.R. i O. WARSZAWA, ul. Polna 1	woj. warszawskie, lubel- skie białostockie, ol- sztyńskie i m. st. War- szawa
Hurtownia Rej. C.S.P.R. i O. WROCLAW, ul. Pułaskiego Nr 69—71	woj. wrocławskie i opol- skie

180.

**ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO
PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO**

nr 308 z dnia 26 października 1953 r.
(znak: BI—IB—34—46)

w sprawie trybu zaopatrzenia w materiały ogniotrwałe.

Na podstawie art. 1 oraz art. 3 ust. 1 pkt 1 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz. U. nr 44, poz. 301) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1 — Postanowienia wstępne.

§ 1. Zarządzenie dotyczy wyrobów szamotowych, krzemionkowych, zasadowych i specjalnych, zapraw, miew, surowców ogniotrwałych wymienionych w wykazie stanowiącym załącznik do zarządzenia, zwanych w dalszej treści zarządzenia materiałami ogniotrwałymi.

§ 2. Przy zaopatrzeniu jednostek państwowych i spółdzielczych w materiały ogniotrwałe mają zastosowanie przepisy niniejszego zarządzenia oraz powołane przepisy zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego nr 221 z dnia 10 sierpnia 1953 r. w sprawie trybu zaopatrzenia materiałowo-technicznego (Biuletyn PKPG nr 26, poz. 115 i nr 33, poz. 144).

§ 3. Paragrafy powołane bez bliższego określenia oznaczają paragrafy niniejszego zarządzenia a paragrafy powołane z dodatkiem „trybu ogólnego“ oznaczają paragrafy zarządzenia wymienionego w § 2.

Rozdział 2 — Plany rozdziału, przydziały i rozdzielniki.

§ 4. 1. Materiały ogniotrwałe rozdziela:

- 1) Minister Hutnictwa,
- 2) Centralny Zarząd Przemysłu Materiałów Ogniotrwałych.

2. Podział materiałów ogniotrwałych zgodnie z ust. 1 oznaczony jest w wykazie stanowiącym załącznik do zarządzenia.

§ 5. Zaopatrzenie w materiały ogniotrwałe należy do Centralnego Zarządu Przemysłu Materiałów Ogniotrwałych (centrala zbytu).

§ 6. 1. Jednostki dysponujące przydziałem mogą w ramach otrzymanego przydziału pozostawić rezerwę materiałów do swej dyspozycji. Rezerwa ta powinna być rozdysponowana najpóźniej do dnia 31 maja.

2. Nierozdysponowanie rezerwy w terminie określonym w ust. 1 powoduje unieważnienie przydziału w tej części.

§ 7. W przypadku konieczności złożenia zamówień przed ustaleniem planu rozdziału Centralny Zarząd Przemysłu Materiałów Ogniotrwałych za zgodą Centralnego Urzędu Gospodarki Materiałowej może ustalić zaliczkowo przydziały w wysokości nie przekraczającej 40% przydziałów roku poprzedniego.

§ 8. W zakresie planu rozdziału, przydziałów i rozdzielników materiałów ogniotrwałych stosuje się przepisy §§ 5—13 oraz 15 trybu ogólnego z następującymi zmianami:

- 1) przepis § 5 ust. 2 trybu ogólnego stosuje się z tą zmianą, że centrala zbytu może w porozumieniu z zainteresowanymi odbiorcami zmieniać ilości przyznane na poszczególne kwartały nie zmieniając ilości określonych w przydziale rocznym,
- 2) przepis § 9 ust. 1 trybu ogólnego stosuje się z tą zmianą, że jednostki dysponujące przydziałem ustalają rozdzielniki na centralne zarządy (jednostki równorzędne), które mogą w porozumieniu z centralą zbytu:
 - a) pozostawić przydział w części lub w całości do swojej dyspozycji,
 - b) ustalić rozdzielniki na część lub całość przydziału na podległe jednostki na okres roczny z podziałem na kwartały lub na każdy kwartał oddzielnie i przesać kwartalne rozdzielniki do centrali zbytu na 90 dni przed kwartałem, którego dotyczy.

Rozdział 3 — Składanie i realizacja zamówień.

§ 9. Zamówienia na materiały ogniotrwałe, co do których nie zostały ustalone rozdzielniki, o których mowa w § 8 pkt 2 (lit. b) odbiorcy składają za pośrednictwem centralnych zarządów (jednostek równorzędnych), które stwierdzają na zamówieniu, że dotyczy ono materiałów pozostawionych do dyspozycji.

§ 10. 1. Zamówienia na cegłę szamotową gatunku D i E oraz na płyty piekarskie w ilości nie przekraczającej 10 ton odbiorcy składają właściwym hurtowniom Centrali Handlowej Materiałów Budowlanych lub Centrali Rolniczych Spółdzielni „Samopomoc Chłopska“ w dwóch egzemplarzach.

2. Wykonanie zamówień określonych w ust. 1 stanowi podstawę do podwyższenia przydziałów dla Centrali Handlowej Materiałów Budowlanych i Centrali Rolniczych Spółdzielni „Samopomoc Chłopska“.

§ 11. 1. Zamówienia na kształtki nieznormalizowane z produkcji krajowej i bloki szklarskie powinny być składane na 120 dni przed kwartałem, w którym ma nastąpić dostawa.

2. Zamówienia na pozostałe materiały ogniotrwałe, nie wymienione w ust. 1 powinny być składane na 60 dni przed kwartałem w którym ma nastąpić dostawa.

§ 12. Przy składaniu zamówień na materiały ogniotrwałe pochodzące z importu odpisy zamówień należy przesać do Centrali Eksportowo-Importowej Wytworów Przemysłu Mineralnego (Minex).

§ 13. Centrala Eksportowo-Importowa Wytworów Przemysłu Mineralnego „Minex“ może w porozumieniu z centralą zbytu i za zgodą ministerstwa (centralnego urzędu) sprawującego nadzór nad odbiorcami ustalić terminy składania zamówień przez tych odbiorców na materiały ogniotrwałe pochodzące z importu w sposób odmienny niż określony w § 11

§ 14. 1. Centrala Zbytu przesyła zamówienia na materiały ogniotrwałe pochodzące z importu do Centrali Eksportowo-

Importowej Wytworów Przemysłu Mineralnego „Minex” jako do wykonawcy zamówień.

2. Centrala Zbytu może przesłać zamówienia na materiały ogniotrwałe produkcji krajowej w ilości nie przekraczającej 10 ton do właściwych Hurtowni Centrali Handlowej Materiałów Budowlanych lub Centrali Rolniczych Spółdzielni „Samopomoc Chłopska” jako do wykonawców zamówienia — § 10 ust. 2 ma odpowiednie zastosowanie.

§ 15. W przypadku uznania, że użycie zamówionego materiału ogniotrwałego na cele określone w zamówieniu byłoby gospodarczo nie uzasadnione, centrala zbytu zobowiązana jest zaofiarować odbiorcy materiał ogniotrwały w innym rodzaju lub gatunku. Przepis § 20 ust. 2—5 trybu ogólnego ma odpowiednie zastosowanie.

§ 16. W przypadku zamówienia materiałów ogniotrwałych w wykonaniu specjalnym w ilości do 25 sztuk jednego rodzaju, odbiorca obowiązany jest przyjąć wszystkie wyprodukowane materiały ogniotrwałe tego rodzaju nie więcej jednak niż 30 sztuk. W przypadku zamówienia ponad 25 sztuk tych materiałów odbiorca obowiązany jest przyjąć te materiały

w ilości większej o 20%, a w przypadku zamówienia tych materiałów w ilości ponad 100 sztuk — przyjąć te materiały w ilości większej o 5%.

§ 17. W zakresie składania i realizacji zamówień stosuje się przepisy §§ 17, 18, 19 ust. 2—5, §§ 20—25 oraz § 27 trybu ogólnego, przy czym przepis § 17 ust. 1 trybu ogólnego stosuje się ze zmianą wynikającą z § 10 ust. 1, a przepis § 20 ust. 1 trybu ogólnego — ze zmianami wynikającymi z § 14.

Rozdział 4 — Sprawozdawczość.

§ 18. W zakresie sprawozdawczości stosuje się przepis § 28 trybu ogólnego.

Rozdział 5 — Postanowienia końcowe.

§ 19. 1. Zarządzenie odnosi się do trybu zaopatrzenia w materiały ogniotrwałe na rok 1954 i lata następne.

2. Do zamówień na I-szy kwartał 1954 r. stosuje się przepis § 19 ust. 1 trybu ogólnego. Niezłożenie zamówienia w terminie powoduje skutki określone w § 19 ust. 3 trybu ogólnego.

Załącznik 1.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

w z. E. Szyr

Załącznik do zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego nr 308 z dnia 26 października 1953 r.

WYKAZ MATERIAŁÓW OGNIOTRWAŁYCH

Lp.	Nazwa artykułu	Rozdziała	Jednostka, której należy składać zamówienia
I. Wyroby szamotowe			
1	Cegła normalna	Minister Hutnictwa	Cent. Zarząd Przem. Mat. Ogniotr.
2	Kształtki maszynowe i ręcznie formowane	„	„
3	Kształtki do hali rozlewniczej	„	„
4	Bloki szklarskie do wanien i pieców	„	„
II. Wyroby krzemionkowe			
5	Cegła normalna	„	„
6	Kształtki maszynowe i ręcznie formowane	„	„
7	Wykładziny z łupku kwarcytowego 2—6-stronnie obrobione ŁK I— ŁK II	„	„
8	Wykładziny opiłowane wg wymiaru ŁK IV	„	„
III. Wyroby zasadowe			
9	Cegła magnezytowa normalna	„	„
10	Kształtki magnezytowe maszynowe i ręcznie formowane	„	„
11	Cegła normalna magnezytowo-forsterytowa	„	„
12	Kształtki magnezytowo-forsterytowe	„	„
13	Cegła normalna chromomagnezytowa	„	„
14	Kształtki chromomagnezytowe	„	„
15	Cegła normalna forsterytowa	„	„
16	Kształtki forsterytowe	„	„
17	Cegła z dolomitu stabilizowanego	„	„
18	Kształtki z dolomitu stabilizowanego	„	„
IV. Wyroby specjalne			
19	Wyroby boksytowe	Cent. Zarząd Przem. Mat. Ogniotr.	„
20	Karborundowe, korundowe, elektrorundowe	„	„
21	Grafity (zatycki i wlewy)	„	„
22	Grazanitowe.	„	„
V. Zaprawy, mliwa i surowce			
23	Magnezyt spieczony	Minister Hutnictwa	Centralny Zarząd Przem. Materiałów Ogniotrwał.
24	Łupki surowe łatwytowe	„	„
25	Łupki prażone	„	Centr. Zbytu Węgl.
26	Gliny ogniotrwałe	„	„
	a) z kopalni Jaroszków, Opoczno i Bolesławice	„	Centr. Zarz. Przem. Mat. Ogn.
	b) z kopalni Parszów i Baranów	„	Zakłady Wyrobów Kamionkowych „Marywil” w Suchedniowie
	c) z kopalni Turów	„	Centr. Zb. Węgla

Lp.	Nazwa artykułu	Rozdziała	Jednostka, której należy składać zamówienia
27	Kwarcyty a) bolesławickie b) kieleckie	Min. Hutnictwa " "	Centr. Zarz. Przem. Mat. Ogniotrwałych " Centr. Zarz. Kam. Drog. we Wrocławiu
28	Zaprawy i mieliwa szamotowe	Centr. Zarząd Przem. Mat. Ogniotr.	Centralny Zarząd Przem. Mat. Ogn.
29	Zaprawy i mieliwa specjalne	"	"
30	Zaprawy i mieliwa krzemionkowe	"	"
31	Zaprawy i mieliwa magnezytowe	"	"
32	Kaolin surcwy	"	"
33	Trachit	"	"
34	Gliny palone Pg 2—Pg 6	"	"
35	Złom szamotowy	"	Przeds. Złomu Mat. Ogniotrwał.
36	Złom krzemionkowy	"	"
37	Złom magnezytowy	"	"

Rozdział artykułów wymienionych wyżej w grupach I, II i III następuje w ramach globalnego przydziału ustalonego przez Prezydium Rządu dla poszczególnych resortów.

181.

**ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO
PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO**

nr 309 z dnia 26 października 1953 r.
(znak: BI—1B—34—45)

w sprawie trybu zaopatrzenia w metale nieżelazne.

Na podstawie art. 1 i art. 3 ust. 1 pkt 1 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz. U. Nr 44, poz. 301) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1 — Postanowienia wstępne

§ 1. Zarządzenie dotyczy artykułów z metali nieżelaznych wymienionych w wykazie stanowiącym załącznik nr 1 do zarządzenia ich stopów zwanych w dalszej treści zarządzenia „metalami nieżelaznymi“.

§ 2. Przy zaopatrzeniu jednostek państwowych i spółdzielczych w metale nieżelazne należy stosować przepisy niniejszego zarządzenia oraz powołane przepisy zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego nr 221 z dnia 10 sierpnia 1953 r. w sprawie trybu zaopatrzenia materiałowo-technicznego (Biuletyn PKPG nr 26, poz. 115 i nr 33, poz. 144).

§ 3. Paragrafy powołane bez bliższego określenia oznaczają paragrafy niniejszego zarządzenia, a paragrafy powołane z dodatkiem „trybu ogólnego“ oznaczają paragrafy zarządzenia wymienionego w § 2.

Rozdział 2 — Plany rozdziału, przydziały i rozdzielniki.

§ 4. Metale nieżelazne rozdziela Prezydium Rządu.

§ 5. Zaopatrzenie w metale nieżelazne należy do Centrali Handlowej Metali Nieżelaznych zwanej w dalszej treści zarządzenia „centralą zbytu“.

§ 6. W terminie 7 dni od dnia otrzymania zawiadomienia o wysokości przydziału nie później jednak niż do dnia 15 stycznia, ministerstwa (centralne urzędy) składają centrali zbytu szczegółowe specyfikacje asortymentowe na materiały wymienione w wykazie stanowiącym załącznik nr 2 do zarządzenia. W braku zawiadomienia o wysokości przydziału specyfikację asortymentową należy sporządzić w ramach ilości przewidzianej w projekcie planu zaopatrzenia materiałowo-technicznego.

Rozdział 3 — Składanie i realizacja zamówień.

§ 7. 1. Odbiorcy podlegli jednostkom wymienionym w planie rozdziału składają zamówienia przed kwartałem, w którym ma nastąpić dostawa:

- 1) na 80 dni — na półfabrykaty z metali nieżelaznych,
- 2) na 60 dni — na metale nieżelazne blokowe.

2. Zamówienia innych odbiorców powinny być składane przynajmniej na 30 dni przed żądanym terminem dostawy.

§ 8. 1. W zamówieniach należy podać cel zużycia metali nieżelaznych.

2. W przypadku, gdy zużycie zamówionych metali nieżelaznych na cele określone w zamówieniu byłoby gospodarczo nie uzasadnione, centrala zbytu może odmówić przyjęcia zamówienia i ewentualnie zaoferować materiał zastępczy.

§ 9. 1. Na 45 dni przed początkiem każdego kwartału centrala zbytu uzgadnia na konferencji z odbiorcami i wykonawcami zamówień terminy dostaw.

2. Wykonawcy potwierdzając przyjęcie zamówienia do wykonania podają w tym potwierdzeniu zamówienia lub w protokole rozbieżności terminy wykonania zamówienia zgodnie z ustaleniemi konferencji, o której mowa w ust. 1.

§ 10. Zamówienia na metale nieżelazne określone w załączniku Nr 2 centrala zbytu przyjmuje do wykonania jako wykonawca zamówienia.

§ 11. W zakresie składania i realizacji zamówień stosuje się §§ 17, 18, 19 ust. 2—5, §§ 20, 21, 23 ust. 1 oraz §§ 24—27 trybu ogólnego.

Rozdział 4 — Sprawozdawczość.

§ 12. W zakresie sprawozdawczości stosuje się § 28 trybu ogólnego.

Rozdział 5 — Postanowienia końcowe.

§ 13. 1. Zarządzenie odnosi się do zaopatrzenia w metale nieżelazne na rok 1954 i lata następne.

2. Do zamówień odbiorców podległych jednostkom wymienionym w planie rozdziału na pierwszy kwartał 1954 r. stosuje się przepis § 19 ust. 1 trybu ogólnego. Niezłożenie zamówienia w terminie powoduje skutki określone w § 19 ust. 3 trybu ogólnego.

Załączniki 2

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

w z. E. Szyr

Załącznik nr 1 do zarządzenia
Przewodniczącego PKPG
nr 309 z dnia 26 października 1953 r.

**Wykaz metali nieżelaznych rozprawdzanych przez Centralę
Handlową Metali Nieżelaznych.**

Lp.	Poz. wykazu 29b	Nazwa materiału
Metale blokowe		
1	1	Antymon
2	2	Aluminium
3	3	Wlewki aluminiowe
4	4	Arsen metaliczny
5	5	Beryl
6	6	Bismut
7	7	Chrom
8	8	Cyna
9	9	Cynk „H” i „G”
10		Cynk Thede
11		Cynk RP
12	10	Cynk wtórny „W”
13	11	Cynk elektrolityczny
14	12	Cynk rafinowany
15	13	Cynk rektyfikowany
16	14	Pył cynkowy przesiewany
17	15	Kobalt
18	16	Kadm
19	17	Krzem
20	18	Magnez
21	19	Mangan
22	20	Molibden
23	21	Miedź elektrolityczna
24	22	Miedź rafinowana
25	23	„ krzemowa
26	24	„ manganowa
27	25	„ fosforowa
28	26	Nikiel
29	27	Ołów rafinowany
30	29	Rtęć
31	30	Srebro
32	31	Selen
33	32	Telur
34	33	Tytan
35	34	Wolfram
36		Wanad
37		Cyrkon
38		Sód metaliczny
Proszki metaliczne metali		
39	37	Aluminium
40	38	Inne proszki
S t o p y		
41	39	Stopy łożyskowe i drukar.
42	40	Spoivo cynowo-ołowiane
43	41	Brąz i spiż w blokach
44	42	Mosiądz w blokach
45	43	Stopy cynkowe
46	44	Anody niklowe lane
47	45	Stopy alumin. odlewnicze
Blachy, taśmy, folia		
48	46	Blacha cynkowa
49	47	Blacha cynkowa graficzna
50	47	Blacha cynkowa offsetowa
51	48	Taśma cynkowa
52	49	Taśma ze stopów cynkowych
53	50	Blacha miedziana
54	51	Taśma miedziana
55	52	Blacha mosiężna
56	53	Taśma mosiężna
57	54	Blacha aluminiowa
58	55	Blacha ze stopów alumin.
59	56	Taśma aluminiowa
60	57	Blacha ołowiana
61	58	Blacha brązowa
62		Taśma brązowa
63	59	Blacha nowosrebrna
64	60	Blacha srebrna

Lp.	Poz. wykazu 29b	Nazwa materiału
65	61	Blacha żel. plat. Ni, Cu i stop.
66	62	Blacha niklowa i anody walcow.
67	63	Blacha cupalowa
68	64	Folia aluminiowa
69	65	Folia cynowo-ołowiana
70	66	Folia miedziana
71	67	Folie inne
Pręty i druty		
72	68	Pręty i profile miedziane
73	69	Pręty i profile mosiężne
74	70	Pręty i profile alumin.
75	71	Pręty i profile ze stopów alum.
76	72	„ „ „ „ cynkow.
77	73	„ „ „ „ niklowe i ze stopów
78	74	„ „ „ „ ciągnięte brązowe
79	75	Drut brązowy
80	76	„ miedziany
81	77	„ mosiężny
82	78	„ aluminiowy
83	79	„ ze stopów aluminiowych
84	80	„ ołowiany
85	81	„ cynowy
86	82	„ niklowy ze stopów
87	83	„ cynowy z kalafonią
88	84	„ srebrny
89		„ cynkowy
90	91	„ monelowy
91	94	Spoivo srebrne w paskach o gr. 0,2 — 6 mm.
R u r y		
92	95	Rury miedziane
93	96	Rury mosiężne
94	97	„ aluminiowe
95	98	„ ze stopów aluminiowych
96	99	„ ze stopów cynkowych
97	100	„ ołowiane
98	101	„ cynowe
99	102	„ brązowe
R ó ż n e		
100	103	Kubki cynkowe bateryjne
101	104	Plomby ołowiane
102	105	Srut ołowiany
Złom metali nieżelaznych		
103	119	Złom cynku
104	120	„ ołowiu
105	121	„ miedzi
106	122	„ mosiądzu
107	123	„ brązu
108	124	„ aluminium
109	125	„ stopów łożyskowych

Załącznik nr 2 do zarządzenia
Przewodniczącego PKPG
nr 309 z dnia 26 października 1953 r.

WYKAZ METALI NIEŻELAZNYCH SPECYFIKOWANYCH

Pozycja wykazu PKPG		Nazwa materiału
29 d	29 b	
8	5	beryl
9—11	6	bismut
12	7	chrom
23	15	kobalt
27	19	mangan
28	20	molibden
47	31	selen
48	32	telur
49	33	tytan
50	34	wolfram
51		wanad
52		wanad
53		cyrkon
56		sód metaliczny
57	37	proszki metaliczne aluminium
57	38	inne proszki metaliczne
113	64	folia aluminiowa
16	66	folia miedziana
117	67	folie inne

182.

**ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO
PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO**

nr 310 z dnia 26 października 1953 r.

(znak: BI—1B—34—47)

w sprawie trybu zaopatrzenia w tłuszcze przemysłowo-techniczne i przetwory tłuszczowe oraz w kleje.

Na podstawie art. 1 i art. 2 ust. 1 pkt 1 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz. U. Nr 44, poz. 301) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1 — Postanowienia wstępne.

§ 1. Zarządzenie dotyczy tłuszczów przemysłowo-technicznych i przetworów tłuszczowych wymienionych w wykazie stanowiącym załącznik nr 1 do zarządzenia, zwanych w dalszej treści zarządzenia tłuszczami.

§ 2. Przy zaopatrzeniu jednostek państwowych i spółdzielczych w tłuszcze przemysłowo-techniczne i przetwory tłuszczowe należy stosować przepisy niniejszego zarządzenia oraz powołane przepisy zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego nr 221 z dnia 10 sierpnia 1953 r. w sprawie trybu zaopatrzenia materiałowo-technicznego (Biuletyn PKPG nr 26, poz. 115 i nr 33, poz. 144).

§ 3. Paragrafy powołane bez bliższego określenia oznaczają paragrafy niniejszego zarządzenia, a paragrafy powołane z dodatkiem „trybu ogólnego“ oznaczają paragrafy zarządzenia wymienionego w § 2.

Rozdział 2 — Plany rozdziału, przydziały i rozdzielniki.

§ 4. 1. Tłuszcze dzielą się na:

- 1) rozdzielane przez Prezydium Rządu,
- 2) nierozdzielane.

2. Podział tłuszczów na rozdzielane i nierozdzielane oznaczony jest w wykazie stanowiącym załącznik nr 1 do zarządzenia.

§ 5. Zaopatrzenie w tłuszcze należy do jednostek wymienionych w wykazie stanowiącym załącznik nr 1 do zarządzenia (centralne zbytu).

§ 6. W zakresie planu rozdziału, przydziałów i rozdzielni-

ków na artykuły objęte zarządzeniem stosuje się przepisy §§ 5—16 trybu ogólnego, przy czym przepis § 9 ust. 1 trybu ogólnego stosuje się z tą zmianą, że jednostki, które otrzymały zawiadomienie o przydziale rozdzielają je na właściwe centralne zarządy (jednostki równorzędne) przesyłają te rozdzielniki do centrali zbytu i jednostek wymienionych w rozdzielnikach, a centralne zarządy (jednostki równorzędne) sporządzają podrozdzielniki na podporządkowanych im odbiorców i przesyłają te podrozdzielniki do centrali zbytu oraz wymienionych w podrozdzielnikach odbiorców.

§ 7. 1. Zamówienia na tłuszcze nierozdzielane w ilości mniejszej od ilości określonej w wykazie stanowiącym załącznik nr 2 do zarządzenia należy składać właściwym składnikom rejonowym przemysłu chemicznego, a w innych przypadkach — centrali zbytu.

2. Właściwa jest ta składnica rejonowa, w której zasięgu terytorialnym położona jest siedziba odbiorcy. Wykaz składnic rejonowych z podaniem ich zasięgu terytorialnego stanowi załącznik nr 3 do zarządzenia.

Rozdział 3 — Składanie i realizacja zamówień.

§ 8. W zakresie składania i realizacji zamówień stosuje się przepisy §§ 17—27 trybu ogólnego z następującymi zmianami:

- 1) § 17 ust. 1 trybu ogólnego stosuje się ze zmianą wynikającą z § 7 ust. 1,
- 2) § 17 ust. 2 trybu ogólnego stosuje się z tą zmianą, że zamówienia na oleje roślinne i gliceryny należy składać oddzielnie na każdy miesiąc; przez grupę materiałów rozumie się grupy tłuszczów wymienione w wykazie stanowiącym załącznik nr 1 do zarządzenia.

Rozdział 4 — Sprawozdawczość.

§ 9. W zakresie sprawozdawczości stosuje się przepis § 28 trybu ogólnego.

Rozdział 5 — Postanowienia końcowe.

§ 10. Zarządzenie odnosi się do zaopatrzenia w artykuły nim objęte na rok 1954 i lata następne.

Załączniki 2

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI

PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

w z. E. Szyr

**WYKAZ TŁUSZCZÓW OBJĘTYCH TRYBEM
ZAOPATRZENIA**

Załącznik nr 1 do zarządzenia
Przewodniczącego PKPG
nr 310 z dnia 26 października 1953 r.

L.p.	Nazwa artykułu	Rozdzielane przez	Centrala zbytu	
			Zbytu	Przemysłu Tłuszczowego Warszawa, Chocimska 14
1	Gliceryna destylowana techniczna	Prezydium Rządu		
2	„ farmaceutyczna	„	„	„
3	„ dynamitowa	„	„	„
4	Glikol	„	„	„
5	Oleina	„	„	„
6	Stearyna	„	„	„
7	Olej lniany	„	„	„
8	„ rzepakowy surowy	„	„	„
9	„ sojowy surowy	„	„	„
10	„ arachidowy surowy	„	„	„
11	„ słonecznikowy surowy	„	„	„
12	„ lniankowy	„	„	„
13	„ rycynowy techniczny	„	„	„
14	inne oleje roślinne surowe wg gatunków z nasion krajowych	„	„	„
15	tran techniczny	„	„	„
16	kwasy tłuszczowe porafinacyjne	„	„	„
17	Klej skórny	„	„	„
18	„ kostny	„	„	„
19	„ bursztynowy	„	„	„
20	„ dębowy	„	„	„
21	„ do pasów skórzanych	„	„	„
22	Kleje roślinne	„	„	„
23	„ kazeinowe	„	„	„
24	„ glutenowe	„	„	„
25	Dekstryny	„	„	„
26	Olej kostny	„	„	„
27	Pak stearynowy	„	„	„
28	Stearyniany	„	„	„

Lp.	Nazwa artykułu	Rozdzielane przez	Centrala zbytu
29	Olej talowy	Prezydium Rządu	Centralny Zarząd Przemysłu Tłuszczowego Warszawa, Al. Niepodległości 186
30	Olej kokosowy	"	
31	Sałomas	"	"
32	Tran utwardzony	"	"
33	Tłuszcz kostny	"	"
34	Tłuszcz skórny	"	"
35	Mersol	"	"
36	Kwasy tłuszczowe syntetyczne	"	Centralny Zarząd Przetwórstwa Odpadków Zwierzęcych i Roślinnych Warszawa, Bartoszewicza 7
37	Lój topiony techniczny	"	
38	Tłuszcz utylizacyjny	"	"
39	" odpadkowy pouboj. topiony	"	"
40	" wieprzowy topiony techniczny	"	"
41	Olej rycynowy farmaceutyczny	"	Zarząd Przemysłu Zielarskiego Warszawa, Al. Świerczewskiego 81
42	Olej tungowy	"	Biuro Zbytu Farb i Lakierów Gliwice, Kozielska 10

Załącznik nr 2 do zarządzenia Przewodniczącego PKPG nr 310 z dnia 26 października 1953 r.

Załącznik nr 3 do zarządzenia Przewodniczącego PKPG nr 310 z dnia 26 października 1953 r.

Minimalne ilości tłuszczów (nierozdzielanych) dostarczanych bezpośrednio z wytwórni do odbiorców

WYKAZ SKŁADNIC REJONOWYCH PRZEMYSŁU CHEMICZNEGO

L.p.	T ł u s z c z e	Ilość kg
1	Pak stearynowy	100
2	Olej kostny	10
3	Dekstryna	500
4	Klej do pasów skórzanych	50
5	Kleje dekstrynowe i krochmalowe suche	500
6	Kleje dekstrynowe i krochmalowe pastowe	200
7	Kleje kazeinowe	500
8	Klej glutenowy	100
9	Klej dębowy i bursztynowy	2.000

Adres Składnicy Rejonowej Przemysłu Chemicznego	Terytorialny zasięg działania
Warszawa, Powązkowska 13b	m. st. Warszawa i województwo warszawskie
Oddział w Białymstoku, ul. 1-go Maja 61	woj. białostockie
Oddział w Lublinie, Stalingradzka 7	woj. lubelskie
Łódź, Żwirki 11/13	miasto Łódź i województwo łódzkie
Poznań, Stary Rynek 87/88	powiaty: Czarnków, Chodzież, Gniezno, Gostyń, Kościan, Leszno, Międzybóże, Nowy Tomyśl, Oborniki, Piła, Poznań, Rawicz, Śrem, Środa, Szamotuły, Wągrowiec, Wolsztyn, Września
Oddział w Kaliszu, Podwale 4	powiaty: Jarocin, Kalisz, Kępno, Konin, Koło, Krotoszyn, Ostrów Wlkp., Turek
Oddział w Zielonej Górze, Ogrodowa 1b	województwo zielonogórskie
Szczecin, Santocka 22	województwo szczecińskie
Gdańsk-Wrzeszcz, Grunwaldzka 46/50	powiaty: Tczew, Starogard, Kościerzyna, Kartuzy, Gdańsk oraz pow. morski, Malbork, Elbląg, Sztum, Kwidzyn
Bydgoszcz, Dworcowa 83	województwo bydgoskie
Oddział w Szczecinku, Stalina 21	województwo koszalińskie
Wrocław, Borowska 3	powiaty: Góra Śląska, Milicz, Oleśnica, Olawa, Środa Śląska, Strzelin, Syców, Trzebnica, Wołów, Wrocław, Bolesławiec, Jawor, Legnica, Lubań, Złotoryja
Oddział w Wałbrzychu, Niepodległości 183	powiaty: Bystrzyca, Dzierżonów, Kamienna Góra, Kłodzko, Świdnica, Wałbrzych, Ząbkowice Śl.
Kraków, Rynek 17	Jelenia Góra, Lubań, Lwówek, Zgorzelec województwo krakowskie

Adres Składnicy Rejonowej Przemysłu Chemicznego	Terytorialny zasięg działania
Rzeszów, Osiedle (przyst. kolej.) Stalinogród, Sokolska 4	województwo rzeszowskie Stalinogród—miasto, Chorzów—miasto, Szopienice—miasto, Nowy Bytom—miasto, Świętochłowice—miasto, Siemianowice—miasto, Mysłowice—miasto, Ruda—miasto, Sosnowiec—miasto, Czeladź—miasto, Będzin—miasto, Będzin—powiat. Pszczyna—powiat, Bytom—miasto, Dąbrowa Górnicza—miasto, Rybnik—miasto, Rybnik—powiat, Tarnowskie Góry—powiat.
Oddział w Gliwicach, Barlickiego 14	Gliwice—miasto, Gliwice—powiat, Zabrze—miasto
Oddział w Bielsku, Korcza 34	Bielsko—miasto i powiat, Cieszyń—miasto i powiat
Oddział w Częstochowie, Al. Wolności 8	Częstochowa—miasto i powiat, Lubliniec—powiat, Zawiercie—miasto i powiat
Oddział w Opolu, Armii Ludowej 10 Radom, Limanowskiego 33 Olsztyn, Mochnackiego 10	województwo opolskie województwo kieleckie województwo olsztyńskie

183.

**ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO
PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO**

nr 311 z dnia 26 października 1953 r.
(znak: BI—1B—34—48)

w sprawie trybu zaopatrzenia w łożyska toczne i ich części.

Na podstawie art. 1 oraz art. 3 ust. 1 pkt 1 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz. U. Nr 44, poz. 301) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1 — Postanowienia wstępne.

§ 1. Zarządzenie dotyczy łożysk tocznych i ich części, zwanych w dalszej treści zarządzenia „łożyskami“.

§ 2. Przy zaopatrzeniu jednostek państwowych i spółdzielczych w łożyska należy stosować przepisy niniejszego zarządzenia oraz przepisy zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego nr 221 z dnia 10 sierpnia 1953 roku w sprawie trybu zaopatrzenia materiałowo-technicznego (Biuletyn PKPG nr 26, poz. 115 i nr 33, poz. 144).

§ 3. Paragrafy powołane bez bliższego określenia oznaczają paragrafy niniejszego zarządzenia, a paragrafy powołane z dodatkiem „trybu ogólnego“ oznaczają paragrafy zarządzenia wymienionego w § 2.

Rozdział 2 — Plany rozdziału, przydziały i rozdzielniki.

§ 4. 1. Łożyska dzielą się na:

- 1) rozdzielane przez Ministerstwo Przemysłu Maszynowego,
- 2) nierozdzielane.

2. Łożyskami rozdzielanymi są łożyska przeznaczone na cele produkcyjne odbiorców wymienionych w wykazie stanowiącym załącznik nr 1 do zarządzenia oraz łożyska wymienione w wykazie stanowiącym załącznik nr 2 do zarządzenia przeznaczone dla tych odbiorców na cele remontowe.

§ 5. Zaopatrzenie w łożyska należy do Centralnego Zarządu Przemysłu Metalowego Ministerstwa Przemysłu Maszynowego, Biuro Zbytu Łożysk Tocznych (centrala zbytu).

§ 6. W zakresie planów rozdziału, przydziałów i rozdzielników stosuje się przepisy §§ 5—9 ust. 1 i 2 oraz §§ 10—16 trybu ogólnego.

Rozdział 3 — Składanie i realizacja zamówień.

§ 7. Zamówienia na łożyska toczne winny być składane na 60 dni przed początkiem kwartału, w którym ma nastąpić dostawa.

§ 8. Zamówienia odbiorców podległych jednostkom nie wymienionym w planie rozdziału, a objętych w tym planie pozycją „różni odbiorcy“ powinny być zatwierdzane przez centralne zarządy (jednostki równorzędne), którym ci odbiorcy podlegają.

§ 9. Centrala zbytu może przesłać zamówienie do właściwego wykonawcy lub wykonać we własnym zakresie jako wykonawca zamówienia.

§ 10. W zakresie składania i realizacji zamówień stosuje się przepisy §§ 17, 18, 19 ust. 2—5 oraz §§ 20—27 trybu ogólnego.

Rozdział 4 — Sprawozdawczość.

§ 11. W zakresie sprawozdawczości stosuje się przepisy § 28 trybu ogólnego.

Rozdział 5 — Postanowienia końcowe.

§ 12. 1. Zarządzenie odnosi się do zaopatrzenia w łożyska na rok 1954 i lata następne.

2. Do zamówień na pierwszy kwartał 1954 r. stosuje się przepis § 19 ust. 1 trybu ogólnego. Niezłożenie zamówienia w terminie powoduje skutki określone w § 19 ust. 3 trybu ogólnego.

Załączniki 2

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w z. E. Szyr

Załącznik nr 1 do zarządzenia Przewodniczącego PKPG nr 311 z dnia 26 października 1953 r.

Wykaz jednostek nadzorujących odbiorców łożysk tocznych rozdzielanych

Ministerstwo Przemysłu Maszynowego

1. Centralny Zarząd Budowy Maszyn Ciężkich
2. Centralny Zarząd Przemysłu Okrętowego
3. Centralny Zarząd Przemysłu Obrabiarek
4. Centralny Zarząd Przemysłu Motoryzacyjnego
5. Centralny Zarząd Taboru Kolejowego
6. Centralny Zarząd Maszyn Elektrycznych
7. Centralny Zarząd Ogólnego Budownictwa Maszynowego
8. Centralny Zarząd Przemysłu Turbino-Kotłowego
9. Centralny Zarząd Wytwarzania Precyzyjnych
10. Centralny Zarząd Sprzętu Komunikacyjnego
11. Centralny Zarząd Urządzeń Mechanicznych
12. Centralny Zarząd Przemysłu Kablowego
13. Centralny Zarząd Maszyn Budowlanych
14. Centralny Zarząd Przemysłu Narzędziowego

Ministerstwo Hutnictwa — Centralny Zarząd Zaopatrzenia

15. Centralny Zarząd Metali Nieżelaznych
16. Nowa Huta
17. Centralny Zarząd Przemysłu Stali Specjalnej
18. Centralny Zarząd Przemysłu Hutniczego
19. Centralny Zarząd Materiałów Ogniotrwałych
20. Huta Zygmunta

G.P.Z.	I.S.O.	G.P.Z.	I.S.O.	G.P.Z.	I.S.O.	G.P.Z.	I.S.O.
42328	NJ-328	3056307	3307	8114	51114	8207	51207
42330	NJ-330	3056308	3308	8115	51115	8209	51209
42332	NJ-332	3056310	3310	8116	51116	8210	51210
32407	NU-407			8117	51117	8211	51211
32408	NU-408			8118	51118	8212	51212
32410	NU-410	7202	30202	8120	51120	8213	51213
32411	NU-411	7203	30203	8122	51122	8214	51214
32412	NU-412	7204	30204	8124	51124		
32413	NU-413	7205	30205			8215	51215
32414	NU-414	7206	30206	8126	51126	8216	51216
32415	NU-415	7207	30207	8128	51128	8217	51217
32416	NU-416	7208	30208	8201	51201	8220	51220
32417	NU-417	7209	30209	8202	51202	8306	51306
32418	NU-418	7210	30210	8203	51203	38206	52206
32419	NU-419	7211	30211	8204	51204	38210	52210
32420	NU-420	7212	30212	8205	51205	38212	52212
32422	NU-422	7213	30213	8206	51206	18207	53207-U
32424	NU-424	7214	30214				
32426	NU-426	7215	30215				
32428	NU-428	7216	30216				
32430	NU-430	7217	30217				
32502 K	NU-2202 K	7218	30218				
32524	NU-2224	7219	30219				
32528	NU-2228	7230	30230				
42508	NJ-2208	7501	32201				
32626	NU-2326	7506	32306				
42607	NJ-2307	7507	32207				
42611	NJ-2311	7508	32208				
42613	NJ-2313	7509	32209				
42626	NJ-2326	7510	32210				
		7511	32211				
		7512	32212				
		7513	32213				
		7514	32214				
		7515	32215				
		7516	32216				
		7518	32218				
		7519	32219				
		7526	32226				
3182109	NN-3009 K						
3182111	NN-3011 K						
3182112	NN-3012 K						
3182115	NN-3015 K						
3182117	NN-3017 K						
3182119	NN-3019 K						
3182122	NN-3022 K						
3182124	NN-3024 K						
3182128	NN-3028 K						
3182132	NN-3032 K						
3182136	NN-3036 K						
		7302	30302				
		7303	30303				
		7304	30304				
		7305	30305				
		7306	30306				
		7307	30307				
		7308	30308				
		7309	30309				
		7310	30310				
		7311	30311				
		7312	30312				
		7313	30313				
		7605	32305				
		7606	32306				
		7607	32307				
		7608	32308				
		7610	32310				
		7611	32311				
		7613	32313				
		7614	32314				
		7618	32318				
3516	22216						
3518	22218						
3520	22220						
5522	22222						
3524	22224						
3526	22226						
3610	22310						
3611	22311						
3612	22312						
3614	22314						
3616	22316						
3618	22318						
3620	22320						
3622	22322						
3624	22324						
3626	22326						
3628	22328						
3630	22330						
46202	7202						
46203	7203						
46204	7204						
46205	7205						
46206	7206						
46207	7207						
46209	7209						
6004	E-4 DIN						
6007	E-7 „						
6008	E-8 „						
6010	E10 „						
6012	E-12 „						
6015	E-15 „						
6017	EA-17 „						
6020	E-20 „						
3056205	3205						
3056206	3206						
		27306	31306				
		27308	31308				
		27309	31309				
		8100	51100				
		8101	51101				
		8102	51102				
		8103	51103				
		8104	51104				
		8105	51105				
		8106	51106				
		8107	51107				
		8108	51108				
		8109	51109				
		8110	51110				
		8111	51111				
		8112	51112				
		8113	51113				

Objaśnienie skrótów: G.P.Z.

I.S.O.

„Gosudarstwiennyj Podszypnikowyj Zawod” (Państwowe Zakłady Łożysk)
 „International Standart Organization” (Międzynarodowa Organizacja Normalizacyjna)

184.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

nr 314 z dnia 29 października 1953 r.

(znak: BI-1B-34-44)

w sprawie trybu zaopatrzenia w tkaniny techniczne i sieci rybackie.

Na podstawie art. 1 i art. 3 ust. 1 pkt 1 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz. U. Nr 44, poz. 301) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1 — Postanowienia wstępne.

§ 1. Zarządzenie dotyczy tkanin technicznych i sieci rybackich, wymienionych w wykazie stanowiącym załącznik nr 1 do zarządzenia zwanych w dalszej treści zarządzenia tkaninami technicznymi.

§ 2. Przy zaopatrzeniu jednostek państwowych i spółdzielczych w tkaniny techniczne należy stosować przepisy niniejszego zarządzenia, oraz powołane przepisy zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego nr 221 z dnia 10 sierpnia 1953 r. w sprawie trybu zaopatrzenia materiałowo-technicznego (Biuletyn PKPG nr 26, poz. 115 i nr 33, poz. 144).

§ 3. Powołane w niniejszym zarządzeniu paragrafy bez bliższego określenia oznaczają paragrafy niniejszego zarządzenia a paragrafy powołane z dodatkiem „trybu ogólnego” oznaczają paragrafy zarządzenia wymienionego w § 2.

Rozdział 2 — Plany rozdziału, przydziały i rozdzielniki.

§ 4. 1. Tkaniny techniczne rozdziela:

- 1) Prezydium Rządu
- 2) Ministerstwo Przemysłu Lekkiego

2. Podział tkanin technicznych zgodnie z ust. 1 oznaczony jest w wykazie stanowiącym załącznik nr 1 do zarządzenia.

§ 5. Zaopatrzenie w tkaniny techniczne należy do Centrali Zbytu Artykułów Technicznych (centrala zbytu).

§ 6. W zakresie planów rozdziału przydziałów i rozdzielników stosuje się przepisy §§ 5 — 15 trybu ogólnego.

Rozdział 3 — Składanie i realizacja zamówień.

§ 7. Zamówienia na tkaniny techniczne należy składać na 120 dni przed początkiem kwartału, w którym ma nastąpić dostawa.

§ 8. Zamówienia należy składać zgodnie z wykazem stanowiącym załącznik nr 1 do zarządzenia bądź centrali zbytu bądź właściwym rejonowym hurtowniom centrali zbytu (składom). Wykaz rejonowych hurtowni stanowi załącznik nr 2 do zarządzenia.

§ 9. Zamówienia kierowane do centrali zbytu należy składać w 4 egzemplarzach a zamówienia kierowane do rejonowych hurtowni — w 3 egzemplarzach z jednoczesnym przesłaniem centrali zbytu odpisu zamówienia.

§ 10. W zakresie składania i realizacji zamówień stosuje się przepisy § 17, ust. 2, § 18, § 19 ust. 2—5 oraz §§ 20—27 trybu ogólnego przy czym § 20 ust. 1 trybu ogólnego stosuje się ze zmianą wynikającą z § 8 ust. 1 oraz z tą zmianą, że centrala zbytu przesyła zamówienia do właściwego centralnego zarządu (jednostki równorzędnej) a centralny zarząd do właściwego zakładu produkcyjnego powiadamiając o tym odbiorcę.

Rozdział 4 — Sprawozdawczość.

§ 11. W zakresie sprawozdawczości stosuje się przepis § 28 trybu ogólnego.

Rozdział 5 — Postanowienia końcowe.

§ 12. 1. Zarządzenie odnosi się do zaopatrzenia w tkaniny techniczne na rok 1954 i lata następne.

2. Do zamówień na I kwartał 1954 r. stosuje się przepis § 19 ust. 1 trybu ogólnego. Niezłożenie zamówienia w terminie powoduje skutki określone w § 19 ust. 3 trybu ogólnego.

Załączniki 2

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w z. E. Szyr

Załącznik nr 1 do zarządzenia
Przewodniczącego PKPG
nr 314 z dnia 29 paźdz. 1953 r.

W Y K A Z

tkanin technicznych i sieci rybackich rozprowadzanych przez
Centralę Zbytu Artykułów Technicznych

Lp.	Nazwa materiału	Rozdziałający	Miejsce składania zam.
1	Branża XXVII Tkaniny brezentowe oponowe, dachowe i żaglowe bawełniane i lniane	Prez. Rządu	C.Z.A.T.
2	Płachty żniwne	"	"
3	Tkaniny zastępcze	M.P.L.	"

W Y K A Z

Hurtowni Rejonowych Centrali Zbytu Artykułów Technicznych

Lp.	Hurtownia	Właściwa dla zaopatrzenia	
		na materiały	odbiorców podległych
1	Hurtownia Rejonowa CZAT w Sosnowcu, ul. 1 Maja 21/23	Przędza sisalowa i konopna na duże do lin stalowych	Centralnemu Zarządowi Wyrobów Metalowych w Bytomiu
2	Hurtownia Rejonowa CZAT w Gdyni, ul. 22 Lipca 9	Przędza sisalowa i konopna na duże do lin stalowych Wyroby powroźnicze	Zarządowi Przemysłu Sprzętu Okrętowego w Gdańsku Wszyscy inni odbiorcy

Lp.	Nazwa materiału	Rozdziałający	Miejsce składania zamówień
4	Branża techn. bawełniane		
	a) B 1	M.P.L.	C.Z.A.T.
	b) B 3	"	"
	c) B 5	"	"
	d) B 12	"	"
	e) OS-105	"	"
	f) Bt-22	"	"
5	Tkaniny techn. baw. do powł.		
	a) CRT	"	"
	b) PG-1	"	"
	c) PG-2	"	"
	d) PG-3	"	"
	e) PG-4	"	"
	f) PG-5	"	"
	g) PG-6	"	"
	h) PG-7	"	"
	i) PG-8	"	"
	j) PG-10	"	"
	k) PG-11	"	"
	l) Bt-32	"	"
	l) Bt-33	"	"
	m) Bt-34	"	"
	n) Bt-35	"	"
	o) Bt-36	"	"
	p) Bt-39	"	"
	s) Bt-56	"	"
6	Tkaniny filtr. bawełn.		
	a) FI-2	"	"
	b) FI-3	"	"
	c) FI-4	"	"
	d) FI-7	"	"
	e) FI-8	"	"
	f) FI-9	"	"
	g) Bt-82	"	"
	h) Bt-45	"	"
7	Tkaniny kordowe	Prez. Rządu	"
8	Tkaniny transporterowe i pasowe	"	"
	a) Bt-38	"	"
	b) Z-131	"	"
	c) Bt-136	M.P.L.	"
9	Tkaniny techn. jutowe FD-780	"	"
10	Tkaniny techn. jedwabn. Gaza młyńska	"	"
11	Wyroby powroźnicze		
	a) liny techn. sisalowe	"	Hurt. Rejon.
	b) " " manillowe	"	"
	c) sznury techn. sisalowe	"	"
	d) " " manillowe	"	"
12	Sieci rybackie	"	C.Z.A.T.
13	Poduszki maźnicze	"	"
14	Przędza		
	a) przędza bawełniana do reperacji sieci	"	"
	b) przędza sisalowa na duże do lin stalowych	"	Hurt. Rejon.
	c) przędza konopna na duże do lin stalowych	"	"

Objaśnienia skrótów:

Skrót: „MPL” oznacza Ministerstwo Przemysłu Lekkiego
„C.Z.A.T.” Centrala Zbytu Artykułów Technicznych
„Hurt. Rejonowa” — oznacza Hurtownia Rejonowa
Centrali Zbytu Artykułów Technicznych.

Załącznik nr 2 do zarządzenia
Przewodniczącego PKPG
nr 314 z dnia 29 października 1953 r.

185.

**ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO
PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO**

nr 324 z dnia 10 listopada 1953 r.

**w sprawie obowiązku zgłaszania nieczynnych zbiorników
na gaz oraz ich zagospodarowania.**

Na podstawie § 1 uchwały nr 646 Rady Ministrów z dnia 5 kwietnia 1951 r. w sprawie należytego zagospodarowania niewykorzystanych środków produkcji urzędów oraz państwowych instytucji i jednostek gospodarczych (Monitor Polski Nr A-82, poz. 1134) zarządza się, co następuje:

§ 1. Urzędy, instytucje państwowe oraz jednostki gospodarki uspołecznionej zwane dalej w skróceniu posiadaczami, zgłoszą Centralnemu Urzędowi Gospodarki Materiałowej — Zarząd do Spraw Stali (CUGM) oraz właściwym ministerstwu nieczynne i nie przewidziane do eksploatacji w latach 1953 i 1954 zbiorniki na gaz, znajdujące się w zarządzie, użytkowaniu lub ewidencji posiadaczy.

§ 2. 1. Zgłoszeniu podlegają:

- 1) zbiorniki nieczynne w dniu wejścia w życie zarządzenia — w terminie do dnia 30 listopada 1953 roku,
- 2) zbiorniki wyłączone z eksploatacji po dniu wejścia w życie zarządzenia — w ciągu 14 dni od dnia zaprzestania ich eksploatacji.

2. Zgłoszenia należy dokonać na formularzu według wzoru stanowiącego załącznik do zarządzenia.

§ 3. 1. Gospodarowanie nieczynnymi zbiornikami na gaz należy do Centralnego Urzędu Gospodarki Materiałowej.

2. Dokonanie rozbiórki nieczynnego zbiornika w celu uzyskania materiału może nastąpić na podstawie zezwolenia

CUGM wydanego po zasięgnięciu opinii ministerstwa, właściwego dla posiadacza zbiornika.

3. Jednostkom gospodarki uspołecznionej, nie będącym posiadaczami nieczynnych zbiorników, zbiorniki te przydziela CUGM.

§ 4. 1. Posiadacz, który otrzymał zgodę na rozbiórkę zbiornika we własnym zakresie, obowiązany jest:

- 1) wyłączyć księgowo zbiornik z ewidencji środków trwałych w chwili rozpoczęcia rozbiórki;
- 2) wpisać w przychód magazynu materiał uzyskany z rozbiórki, a mianowicie:
 - a) materiał użytkowy w cenie kosztów rozbiórki,
 - b) żelastwo nie nadające się do wykorzystania w cenie złomu.

2. Posiadacz, który otrzymał zawiadomienie o przydziale nieczynnego zbiornika do rozbiórki z chwilą rozpoczęcia rozbiórki obowiązany jest:

- 1) wykreślić zbiornik ze środków trwałych, o ile figuruje on jako składnik majątku trwałego posiadacza,
- 2) wykreślić zbiornik z ewidencji, o ile był on ewidencjonowany.

3. Jednostka gospodarki uspołecznionej, która dokonała rozbiórki zbiornika, obowiązana jest zaofiarować do skupu Centralnemu Zarządowi Gospodarki Żelazem lub przedsiębiorstwu uprawnionemu — pozostałe po rozbiórce surowce wtórne.

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

1 załącznik.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

w z. E. Szyr

Załącznik do zarządzenia Przewodniczącego PKPG nr 324 z dnia 10 listopada 1953 r.

Wykaz nieczynnych zbiorników na gaz

L.p.	Gazownia miejscowość powiat województwo	Dane charakterystyczne dotyczące zbiorników							Uwagi
		Rodzaj zbiornika (typ)	Stan (dobry, średni, zły)	Pojemność, średnica, wysokość	Grubość blach orient.	Powierzchnia blach (orient.)	Tonaż blach (orient.) ton	Tonaż blach (do wykorzystania (orient.) ton	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	Przykład wypełnienia Bytom woj. stalinogrodzkie	teleskopowy (mokry) z 1 teleskopem	dobry	2000 m ³ ∅ 20 m h 8 m	3—10 mm	1200 m ²	60	40	*)

*) W rubryce 10 należy podać czy nieczynny zbiornik jest przewidziany do wykorzystania, a jeżeli tak to począwszy od którego roku. Jeśli nieczynny zbiornik znajduje się w trakcie rozbiórki należy to zaznaczyć.

U w a g a: Przykład obliczenia:

zbiornik teleskopowy z 1 teleskopem ∅ 20 m wys. 8 m grubość blach od 3—10 mm

a) płaszcz zewnętrzny $20 \times 8 \times 3,14 = \text{ok. } 500 \text{ m}^2$

b) dno dolne $\frac{20 \times 8 \times 3,14}{4} = \text{ok. } 300 \text{ m}^2$

c) teleskop $\frac{20 \times 8 \times 3,14}{4} = \text{ok. } 400 \text{ m}^2$

R a z e m: $\text{ok. } 1200 \text{ m}^2$

Przyjmując średnio grubość blachy 6 mm tj. ciężar 1 m² = 50 kg otrzymamy $1200 \times 50 = 60000 \text{ kg} = 60 \text{ ton}$
Do zużycowania po odjęciu nitów itd. przyjęto 2/3 tj. 40 ton.

186.

**ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO
PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO**

nr 327 z dnia 9 listopada 1953 r.

(znak: TE1-KOP)

w sprawie trybu opracowania planów przedsięwzięć organizacyjno-technicznych w przedsiębiorstwach produkcyjnych na rok 1954.

Na podstawie § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 kwietnia 1949 r. w sprawie zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. z 1949 r. Nr 26, poz. 190, z 1950 r. Nr 22, poz. 183 i z 1951 r. Nr 25, poz. 185), zarządza się, co następuje:

§ 1. Przedsiębiorstwa produkcyjne obowiązane są opracować na 1954 r. plan przedsięwzięć organizacyjno-technicznych zgodnie z wytycznymi i instrukcją stanowiącą załącznik nr 1 i nr 2 do zarządzenia.

§ 2. Ministrowie zapewnią podległym przedsiębiorstwom produkcyjnym pomoc instruktażową dla opracowania w ramach planu techniczno-przemysłowo-finansowego na rok 1954 — planu przedsięwzięć organizacyjno-technicznych zgodnie z wytycznymi i instrukcją, o których mowa w § 1.

§ 3. Wytyczne i instrukcje, o których mowa w § 1, zostaną wydane oddzielnie i przekazane ministerstwom w terminie do 25 listopada 1953 r.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

w z. E. Szyr

187.

**PISMO OKÓLNE
PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA
GOSPODARCZEGO
DEPARTAMENT INWESTYCJI
GŁÓWNA KOMISJA OCENY PROJEKTÓW
INWESTYCYJNYCH**

nr 24 z dnia 26.X.1953 r.

IN1M-141-53

w sprawie finansowania wydatków Komisji Oceny Projektów Inwestycyjnych (KOPI).

W związku z zapytaniem resortów i banków w sprawie finansowania wydatków KOPI w r. 1953 wyjaśnia się, co następuje:

1. Zarządzenie Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego Nr 137 z dnia 28 maja 1953 r. (załącznik nr 1 pkt 4) — Biuletyn PKPG nr 17, poz. 74) zmieniło brzmienie § 8 zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego nr 163 z dnia 20 maja 1952 r. w sprawie zasad i ramowego trybu sporządzania rocznych planów inwestycyjnych — w tym kierunku, że wydatki związane z oceną i zatwierdzaniem dokumentacji projektowo-kosztorysowej nie są zaliczane do nakładów inwestycyjnych.

2. W związku z powyższym Pismo Okólne Przewodniczącego PKPG Nr 13 z dnia 28 maja 1953 r. w sprawie terminarza i szczegółowego trybu sporządzenia projektu planu inwestycyjnego na r. 1954 § 8 pkt 3 postanawia, że wydatki związane z oceną i zatwierdzaniem dokumentacji projektowo-kosztorysowej przez Komisje Oceny Projektów Inwestycyjnych (KOPI) np. koreferaty, wynagrodzenia za udział w posiedzeniach komisji itp. należy planować i finansować w ramach preliminarzy budżetowych właściwych jednostek, przy których działają te komisje.

3. Zarządzenie Przewodniczącego PKPG nr 137 oraz Pismo Okólne Przewodniczącego nr 13 z dnia 28 maja 1953 r. jakkolwiek weszły w życie z dniem ogłoszenia to jednak obowiązują w stosunku do planu na rok 1954. W związku z powyższym wydatki, o których mowa w pkt 2 niniejszego pisma należy do dnia 31 grudnia 1953 r. traktować jako nakłady inwestycyjne i finansować ze środków planu inwestycyjnego na rok 1953.

WICEDYREKTOR DEPARTAMENTU
INWESTYCJI

DYREKTOR GŁÓWNEJ KOMISJI OCENY PROJEKTÓW
INWESTYCYJNYCH

B. Baliński

Inż. M. Bartnicki

WARUNKI PRENUMERATY NA ROK 1954

Zamówienia na prenumeratę Biuletynu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego na rok 1954 będą realizowane jedynie na warunkach pełnych przedpłat.

Wszystkie zamówienia i przedpłaty na rok 1954 należy kierować bezpośrednio lub przez swoich listonoszy do urzędów pocztowych w nieprzekraczalnym terminie do dnia 10 grudnia 1953 r.

Prenumeratę opłacać można wyłącznie na przyszłe okresy kalendarzowe. Numery wsteczne nie będą dostarczane.

Wpłat ani korespondencji w sprawie prenumeraty czasopism nie należy kierować do Polskich Wydawnictw Gospodarczych ani do poszczególnych redakcji, gdyż wszelkie sprawy związane z prenumeratą załatwiają jedynie listonosze, urzędy pocztowe i PPK „Ruch“.

POLSKIE WYDAWNICTWA GOSPODARCZE

Adres Redakcji: Państwowa Komisja Planowania Gospodarczego, Departament Organizacyjno-Prawny, Warszawa,
Plac Trzech Krzyży 5.

Wydawca: Polskie Wydawnictwa Gospodarcze, Przedsiębiorstwo Państwowe, W-wa, ul. Poznańska 15, tel. 860-71 w 36

PRENUMERATA: kwartalna 18 zł, półroczna 36 zł, roczna 72 zł. Cena egz. 2 zł.
Zamówienia i wpłaty na prenumeratę przyjmują wszystkie urzędy pocztowe oraz listonosze.

Zamówienie CP'P/C49/53, podpisano do druku dnia 28 XI.53 r., druk ukończono 3.XII.53 r.
Nakład 17.663 egz. Papier druk. sat. kl. VII/A/60 gr., ark. wyd. 5,5.
Zam. 5857/c. Zakł. Graf. Dom Słowa Polskiego, Warszawa 4-B-22076

CENA NUMERU 2 ZŁ.